



Gan kārtot biznesa lietas, gan apmeklēt olimpiskās spēles Phjončhanā uz Koreju bija devies kokapstrādes uzņēmuma **Palleteries** īpašnieks **Edijs Ošs**.

→ 10. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Nr. 26
(11 262)

Cena
0,68 eiro

Piektdiena, 2018. gada 2. marts



Kā Jurgim Spuleniekam Izraēlā gāja, un kāpēc vērts uz turieni aizbraukt ziemā.

→ 6.-7. lpp.



Cik reāls ir terorisms

mazpilsētā. → 8. lpp.

Par putniem nav jāuztraucas



Šonedēļ aizsaluši diķi Kuldīgā un arī lielākā daļa Ventas.

Latvijas Dabas muzeja ornitologs Dmitrijs Boiko teic, ka tādēļ nav jāuztraucas par putniem, kas palikuši pie mums pārziemot. Februāra beigas un marta sākums gan ir grūtākais laiks, noteikti būs atbirums gan meža pīļu, gan gulbju populācijā, bet tas ir dabiskās atlasēšanas princips. Kurzemē sals nerada tādas problēmas kā Latvijā austrumos, jo tuvu ir jūra, bet Kuldīgā – Venta, kurā putni var atrast glābiņu kādā neaizsalušā tērcītē.

Daina Tāfelberga, Lāsmas Reimanes foto

Kurzemes rajona tiesa Kuldīgā turpina izskatīt krimināllietu par naudas izspiešanu grupā.



Skrundas novadā vairāki iedzīvotāji vērsušies tiesībsargājošās iestādēs, jo uzskata, ka novada dome un pašvaldības policija esot viņus nepatiesi apvainojusi par nepiedalīšanos atkritumu apsaimniekošanā. Pašvaldība vainu neatzīst.

Vai tiešām bez tiesas ar atkritumiem galā netiks?

→ 5. lpp.

Apsūdzība celta pret trim kuldīdzniekiem. Tiesas reportāžu skatīt → 4. lpp.

Jautājiet Loretai Robežniecei!

Līdz 11. martam gaidām jautājumus Skrundas novada domes priekšsēdei Loretai Robežniecei. Kurzemnieks pašvaldības vadītāju iztaujās par novada budžetu, infrastruktūru un dažādiem jauninājumiem novadā. Jautājumus varat uzdot pa tālr. 63350567 (darbdienās), e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv un Kurzemnieka feisbuka lapas mesendžerī.

Pirmdien, 5. martā:

- Frizieris Andris Bergmanis.
- Ielu stils ziemas aukstumā.
- Intervijā - ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs.
- Dzer un sāc žņaugt.



ISSN 1407-9750

REDZĒJUMS

Pēc likuma un pēc būtības



Daina Tafelberga, tālr. 63350563, daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

Rakstā par nedienām Skrundā, ko izraisījuši novada pašvaldības centieni uzlabot atkritumu apsaimniekošanu (lasiet šodien 5. lpp.), daļa informācijas palika nepateikta, tostarp iedzīvotāju viedoklis. Kaut vai tāpēc, ka visi uz ielas uzrunātie nevēlējās nosaukt vārdu un uzvārdu. Tā jau ir: mazās pilsētās demokrātijai joprojām līdzī velkas veci aizspriedumi. Kāda sieviete tā arī pateica: „Nē, es par domi nerunāšu – man taču te vēl kāds laiks jādzīvo.” Tā arī nesaņēmu atbildi, kas tieši ar to domāts: vai pašvaldība kādreiz pāri nodarījusi atklāti pausto uzskatu dēļ, vai tam ir citi iemesli.

„Lūk, arī problēma – likumi un izpratne par tiem.”

Taču bija arī interesantas domas, kurās derētu ieklausīties, jo atkritumi ir sāpīga tēma. Kā teica Mārīte no Laidu puses, ne jau tikai Skrundā, bet visā Latvijā ar tiem netiek galā: lai kādi likumi izdomāti un mēģināts tos ieviest, mežos joprojām nez no kurienes uzrodas atkritumu maisi, mēbeles, ledusskapji, plastmasas un stikla pudeļu kalni.

Lūk, arī problēma – likumi un izpratne par tiem. Es ticu, ka pensionārs savā lauku namiņā nerada nekā daudz tāda,

kas sadzīvei nav derīgs, nav arī pārstrādājams un atkārtoti izmantojams. Tomēr līgums ar atkritumu savācēju nav noslēgts, kā to prasa likums, tādēļ sods 70 eiro. Tiesa, tā ir minimālā summa, ko domes administratīvā komisija drīkstēja piespriest. Varēja kaut līdz septiņiem simtiem, tādējādi žēlastību pašvaldība tomēr ir izrādījusi. No vienas puses, pensionāram kāds maišelis nederīgu mēslu mēnesī, ceturksnī vai ilgākā laikā tomēr sarodas un kaut kur jāliek. No otras – nez vai sirmgalvis to stieps uz mežu, varbūt noliks savā sētā aiz kūts.

Pēc loģikas saprotams, ka lielākie piegružotāji ir turīgie ļaudis, jo var atļauties vairāk izmest ārā. Kad rakstīju par nelegālu izgāztuvi Kuldīgā, Aizputes ielā, kur krājās lūžņu kalni, tad gan Valsts vides dienesta, gan Valsts un pašvaldības policijas pārstāvji teica, ka neko nevarot darīt – tas notiek privātīpašumā. Pirmais sods vainīgajam piespriests tikai tad, kad tā atkritumu kaudze dega tik spēcīgi, ka apdraudēja apkārtējās mājas.

Tas – salīdzinājumam ar to iespējamo atkritumu kaudzi, kas pa gadiem sakrāsies aiz kāda Skrundas lauku pensionāra kūts. Līguma neslēgšana uzreiz vēl nenodara pāri dabai, un sods atkritumu apsaimniekošanu neuzlabos, vien kāda iedzīvotāja maciņu padarīs vēl plānāku. Un diezgan pamatoti radīsies nepatika pret pašvaldību.

MANUPRĀT

Kur bērības garšas noslēpums?

Martā Kuldīgu atkal pārņems restorānu nedēļa. Šoreiz tēma ir bērības garša. Iecerēts, ka novadnieks, šefpavārs Raimonds Zommers kopā ar radošiem cilvēkiem pasniegs savas bērības garšu. Kāds no šiem cilvēkiem man atzīstas, ka nevar izšķirties, vai viņam tā saistās ar mammas pildītajām pankūkām, omas kotletēm vai otras omītes ķīseli. Aizdomājos, kas ir bērības garša man. Varbūt omītes galēts, ko ģimenē saucām par ķopķēzi, bet tam nāk klāt stāsts par vēlajiem vakariem, kuros arī es sēdēju pie galda un lipīgām rokām griezu gaļas gabaliņus. Vecaistēvs no kaut kādiem cūkas kauliņiem taisīja rotaļu rūceklī, bet pēc tam mani – parasti pārēdušos un pārgurušus – nesa uz gultu. Tikpat labi tie ir mammas pīrādziņi. Mīklas iejaukšanu pavadīja rituāls, bez kura es vairs nespēju uzburt tik gaisīgu mīklu. Bet varbūt mammas ar rūpību gatavotās reņģītes pienā, ko tolaik ciest nevarēju, bet nācās ēst diētas dēļ. Atmiņā atāust arī tas, cik pasakaini garšoja vārīti kartupeļi ar miltu mērci, kurā iejaukta pēdējā ola. Tā bija bērības garša reizēs, kad ar mākslinieces noformētājas algu līdz mēneša beigām nepietika, tomēr bērnu vajadzēja pabarot. Visticamāk, īstā bērības garša ir rūpēs, ko savulaik saņēmām no tuviniekiem, un atmiņās, ko prātā labprāt pārcilājam.

Inguna Spuleniece, tālr. 63350565, inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv

MUMS ZVANA

Viss atkarīgs no budžeta

Vientuļai kuldīdzniecītei pensija pēc indeksācijas paaugstināta par deviņiem eiro un ir 260 eiro mēnesī. Viņai vairs nepienākas maznodrošinātās statuss un malkas pabalsts.

Ar tādiem ienākumiem nepietiek pat zālēm. Viņa pārliecināta, ka statusa noņemšanā vainojama pašvaldības nostāja. Sociālajā dienestā esot teikts, ka tiekot gaidīts kāds rīkojums no pašvaldības, bet, visticamāk, netiksot sagaidīts.

Sociālā dienesta direktores vietniece Anda Šlakorciņa ar šo sievieti runājusi. Viņas pieminētais rīkojums ir par maznodrošinātā statusa ienākumu līmeņa paaugstināšanu. Ir bijuši tādi gadi, kad pēc pensiju indeksācijas tas palielināts, bet šogad budžets jau pieņemts, tādēļ, visticamāk, paliks iepriekšējais.

Likums nosaka, ka pabalsti tiek piešķirti, izvērtējot klientu ienāku-

mus. Ja tie pārsniedz līmeni kaut par dažiem centiem, statuss, pabalsts dzīvoklim un malkai nepienākas. A.Šlakorciņa uzskata, ka nav pamata vainot pašvaldību, jo Kuldīgas novada līmenis ir optimāls. Ja tas būs augstāks, statuss pienāksies vairāk klientiem, bet budžetā var neatrasties pietiekami daudz naudas. „Uzskatām, ka maznodrošinātā statusam 255 eiro robeža ir diezgan pieklājīga. Daļā pašvaldību tas ir zemāks, bagātājās – augstāks. Ja pensijas arī turpmāk tiks indeksētas, daudziem agri vai vēl pieņāks brīdis, kad statuss vairs nepienākas.”

Ja līmenis pārsniegts, materiālu palīdzību no sociālā dienesta var saņemt tikai krīzes situācijā, taču pieejami dažādi pakalpojumi. Minētajai kundzei jau piešķirta pašvaldības samaksāta aprūpe mājās, piedāvāta zupas virtuve. No tā viņa atteikusies.

Ja šķirotos neskaitīs, vairs nešķiros

Lasītāja no Pārventas Kuldīgā līdz šim no *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem* (KKP) pirkusi marķētos maisus, kuros likusi gan sadzīves, gan šķirotos atkritumus. Pēdējos pati vedusi uz Dārzniecības ielu, darbiniekiem vienmēr piesakot, lai pieraksta, no kādas adreses tie vesti. Tagad kundze satrauc fakts, ka parasto atkritumu norma ir 15 maisu gadā, bet viņai sanākuši pieci seši viena veida un tikpat otra, jo viņa dzīvo viena, bērni un mazbērni atbraucot svētkos: „Savā ielā biju viena

no pirmajām, kas jau pirms pieciem gadiem sāka šķirot. Ja tos šķirotos man neskaita, es vairs nešķirošu.”

KKP darbinieks Kaspars Poriķis skaidro: ja kundze šķirotos pati ved uz Dārzniecības ielas laukumu, viņai par to nav jāmaksā un marķētajos maisos atkritumi nav jāliek. „Ja kundze ir pensionāre un dzīvo viena, tad sadzīves atkritumu minimālā norma ir septiņi maisi gadā. No pagastiem esam saņēmuši sarakstus ar tiem pensionāriem, par kuriem pagastu pārvaldes

zina, ka mājās dzīvo ne vairāk kā divi un kuriem pienākas pazeminātā minimālā norma. Ja grib pārliecināties, vai sarakstā iekļauts, var zvanīt pa tālr. 63322380. Par pilsētu mums šādu sarakstu nav. Tad jāraksta iesniegums mūsu mājaslapā vai birojā Pilsētas laukumā 2. Šobrīd kundzei tiek skaitīti visi maisi, ko viņa nopirkusi, jo katrs maiss reģistrēts konkrētā adresē, ievadīts datorsistēmā. Bet šķirotajiem maisos noteikti nevajag pirkt!” uzsver speciālists.

Inguna Spuleniece

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai ziemā barojat putnus?



Antra Dilāne, PC Konsultanta līdzīpašniece: – Nē, jo man ir ļoti medīgi kaķi un zēl putniņi. Bet māsa dzīvo Pārventā, un viņa pie mājas putniņus baro. Braucam ciemos un tur priecājamies, kā tie ēd: zvirbulīši, zīlītes, sarkankrūtīši. Ļoti skaisti!



Rasma Beinaroviča, pensionāre: – Jā, baroju pīles Māras dīķī, Sūru ielā. Grūbas, maizi, kādus putraimiņus aiznesu. Nabadzītes nosalušas – ēd, ko atnes. Pie mājas man ir barotava, bet uz to neviens putns nenāk.



Silvija Stupiņa, pensionāre: – Baroju, bet putni uz manu barotavu pie loga vairs nenāk. Saulespuķu sēklas esmu nobērusi un arī speciālo putnu barību – tauku bumbas. Baložus gan nebaroju, jo tie pēc tam taisa cūcības.



Vaira Leite, skolotāja: – Dīvēl ne. Dzīvoju piektajā stāvā, un tur tā neiznāk. Kad kāds mazais atbrauc ciemos, aizņem kaut kur pabarot pīles. Tad tas ir kopīgs interesants pasākums.



Ināra Zvidriņa, bez darba: – Jā. Pie mājas kokā esmu piekarinājusi spēķīti, ādiņas, maizīti. Katru rītu izlieku barotavā ēdienu, jo zinu, ka putni būs klāt. Atlido zīlītes, sarkankrūtīši, zvirbuli, vārnas, sīļi. Lielie barotavā iekšā netiek, tad gaida, kad mazajiem kaut kas nokritīs.



Skaidrīte Ivinska, mājsaimniece: – Dzīvoju Jelgavā un regulāri baroju balodīšus. Kad no rīta eju uz veikalu, pa ceļam izberu sagrieztu maizīti, auzu pārslīņas. Putni jau mani pazīst un skrien pretim, kad ierauga.

Jolanta Hercenberga, Lāsmas Reimanes foto

Lai dzīvo fitness!

3. martā 15.00 Kuldīgas kultūras centrā visi aicināti uz deju un fitnesa festivālu *Viva fitness*.

Rīkotāji sola pozitīvas emocijas, pasākumu vadīs Andris Grīnvalds. Īpašie viesi: grupa *Sloth Crew* (deju studija *Pro-x*) un horeogrāfs Edgars Šteins (Rīga).

Jaunās pianistes panākumi

Kuldīgas mūzikas skolas 5. klases audzēkne Endija Megne (skolotāja Larisa Gailīte) ieguvusi 2. vietu VII Kurzemes mūzikas skolu pianistu konkursā *No prelūdijs līdz...*, kas notika Ventspilī.

No mūsējiem vēl piedalījās Maija Strade (3. klase, L.Gailīte), Markuss Kāls (5. kl., Daiga Šmēdiņa) un Leons Kļaviņš (6. klase, Līga Saulgrieze). Sacentās 25 jaunie pianisti arī no Ventspils, Talsiem, Piltenes un Kandavas.

Bibliotēka atvērta ilgāk

Martā un aprīlī Kuldīgas bibliotēka ceturtdienās būs atvērta no 8.00 līdz 19.00.

Ieteikums darba laiku pieskaņot strādājošajiem izskanēja aptaujā februārī. Tajā izvaicāti tie, kuri uz bibliotēku neiet, lūdzot viņus atklāt, kādi tam iemesli. Viena no atbildēm – darba laiks. Savukārt visbiežākais iemesls – informācija tiek iegūta citur. Ja eksperimentālajā laikā apmeklētāju tiešām būs vairāk, tiks lemts par darba laika maiņu.

Cits numurs

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde informē, ka no 1. marta mainīts tās informatīvā tālruna numurs. Tagad jāzvana

pa tālruni **67209400** (līdzšinējā numura 8300 vietā).

Vilgālē pārņem labu ūdenssaimniecību



Kuldīgas ūdens darbinieki apskata Vilgāles ciema dzeramā ūdens atdzelzošanas iekārtu.

No 1. marta Kurmāles pagasta Vilgāles ciema ūdensapgāde un kanalizācija, notekūdeņu savākšana un attīrīšana uzticēta pašvaldības uzņēmumam *Kuldīgas ūdens* (KŪ). Pagaidām spēkā paliks līdzšinējais tarifs.

Līdz šim Vilgālē iekārtu darbību uzraudzīja divi darbinieki. Pilsētas uzņēmumam katrā pagastā darbinieku nav. Iekārtu darbība tiek kontrolēta attālināti, un vajadzības gadījumā uz laukiem dodas remontbrigāde.

2014. gadā ūdenssaimniecību visā novadā Kuldīgas novada dome nodeva KŪ pārziņā, izņemot tos ciemus, kuros bija īstenots Eiropas Savienības līdzfinansēts projekts. Piecus gadus pēc tā šie pakalpojumi bija jānodrošina pagastu pārvaldēm. Gandrīz visur, izņemot Ēdoli un Snēpeli, pieci gadi pagājuši. KŪ vadītājs Andris Kļaviņš atzina, ka Vilgālē ir viena no vislabāk uzturētajām ūdenssaimniecībām, ko novadā nācies pārņemt. Ar iedzīvotājiem tiks noslēgti jauni līgumi. Pirmā diena, kad KŪ darbinieki dosies uz Vilgāli, būs 20. marts, kad tiks slēgti abonentu līgumi ar privātmāju īpašniekiem, fiziskām un juridiskām personām. Lai līgumu noslēgtu, vajadzīgi šādi dokumenti: pase, zemesgrāmata vai cits īpašuma dokuments. KŪ darbinieki uz Vilgāli dosies atkārtoti, bet līgumus var noslēgt arī KŪ birojā Kuldīgā.

5., 6. un 7. martā
Kuldīgas ūdens
Vilgālē mainīs
ūdens skaitītājus.

20. martā
no 9.00 līdz 16.00
apmeklētāji gaidīti Kurmāles
pagasta pārvaldē, lai
noslēgtu jaunus līgumus.

Tālruni uzziņām KŪ klientu apkalpošanas daļā:

26417990, 63322358.

Iveta Grīniņa, Aivara Vētrāja foto

VALSTS POLICIJA ZIŅO

Atklāta sena divkārša slepkavība

Valsts policija (VP) aizturējusi divus vīriešus, kas apsūdzēti par šausminošu noziegumu pirms astoņiem gadiem – par dubultslepkavību un liķu aprakšanu mežā Kuldīgas novadā.

Policija beiguši šo krimināllietu izmeklēt, un februāra vidū tā nosūtīta Kurzemes apgabala prokuratūrai, informē VP sabiedrisko attiecību nodaļas vecākā speciāliste Elīna Sprudzāne.

2016. gada sākumā Kriminālizmeklēšanas pārvalde saņēmusi informāciju, ka, iespējams, jau 2009. gadā divi cilvēki nogalināti un liķi aprakti mežā. Izmeklēšanā noskaidrots, ka 2009. gada 30. decembrī Kuldīgas policijas iecirknī sākts kriminālprocess par divu cilvēku bezvēsts prombūtni, un tad secināts, ka abi notikumi ir saistīti.

2009. gada 30. decembra pievakarē divi aizdomās turētie vīrieši ieradusies pie upuriem privātmājā.

Izcēlies mantiska rakstura konflikts, un nošauts gan tur dzīvojošais vīrietis, gan viņa māte. Iespējamie vainīgie abus noslepkavotos mežā aprakusi.

Lai gan kopš tā laika pagājuši vairāk nekā astoņi gadi, Kriminālizmeklēšanas pārvalde kopā ar citiem policijas kolēģiem paveikusi apjomīgu izmeklēšanu: atrasta aprakšanas vieta, identificēti nogalinātie, atrasts arī šaujamerocis, ar ko izdarīts noziegums.

Iegūstot pietiekamus pierādījumus, policisti aizturējuši 1962. un 1975. gadā dzimušus vīriešus. Vecākais jau bijis policijas redzeslokā par šaujamerocu un munīcijas nelikumīgu apriti un noziedzīgiem nodarījumiem pret īpašumu. Jaunākais vīrietis iepriekš tiesāts par zādzībām, tīšu mantas bojāšanu vai iznīcināšanu, braukšanu reibumā, izvairīšanos no soda, kā arī par nelikumīgu personas brīvības atņemšanu.

Kriminālprocess sākts pēc Krimināllikuma 118. panta 2. punkta – par divu cilvēku slepkavību. Sods par to ir mūža ieslodzījums vai brīvības atņemšana no 15 līdz 20 gadiem un Valsts probācijas dienesta uzraudzība līdz trim gadiem ar mantas konfiskāciju vai bez tās. Tāpat kriminālprocess sākts pēc 233. panta 2. daļas – par šaujamerocā un munīcijas nelikumīgu apriti. Par to paredzēta brīvības atņemšana līdz trim gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Portāls *Delfi* 2010. gada 4. janvārī rakstījis, ka kopš 30. decembra Kuldīgas policija meklē pazudušu māti un dēlu: 1927. gadā dzimušo Zeltu Voichehu un 1952. gadā dzimušo Hariju Austeru. Kaimiņi novērojuši, ka Ēdoles pagasta *Ābeļkrogos* vairākas dienas pagalmā netiek tīrīts sniegs un ģimene nav sastopama.

Dina Poriņa

Malumednieki guvumu noslēpj

Informē Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes speciāliste Daiga Valdmane.

21. februāris. Ap 8.20 Nīkrāces pagastā konstatēts, ka dzīvoklim izsists logs. Policija precīzē apstākļus.

23. februāris. 17.00 Kabilē ģimenes konfliktā 1987. gadā dzimis vīrietis nodarīja miesas bojājumus 1991. gadā dzimušai sievietei. Sākta administratīvā lietvedība.

24. februāris. Pirms diviem naktī Kuldīgā, izklaides vietā Liepājas ielā, miesas bojājumi nodarīti 1980. gadā dzimušam vīrietim, viņš nogādāts slimnīcā. Policija pārbauda iespējamus vainīgos – divus 1994. gadā dzimušus vīriešus. Sākta administratīvā lietvedība. Ap 21.10 Padurē pa ceļu aizturēts 1971. gadā dzimis vīrietis, kurš ar automobili *Audi* brauca 3,25 promiļu reibumā. Uzrakstīts administratīvā pārkāpuma protokols.

25. februāris. 21.10 mežā Ēdoles pagastā atrasta zem koku zariem paslēpta un, visticamāk, nelikumīgi nomedīta brieža gov. Sākts kriminālprocess.

27. februāris. Nīkrācē 2001. gadā dzimis jauniešs pieķerts smēķējam. Tas ir administratīvs pārkāpums.

Uzklaušija Iveta Grīniņa

Iecerētes Kuldīgā – lielas

„Esam atvēruši otru mūsu uzņēmuma kancelejas preču un biroja tehnikas veikalu Kuldīgā, Aizputes ielā 5, lai būtu tuvāk juridiskajiem klientiem un apkalpotu arī privātpersonas,” saka SIA *Biroja tehnikas eksperts* īpašnieks, rīdzinieks Jānis Šmits.

Pirmais veikals Virkas ielā (bijušajā gāzes kantorī) atvērts pirms gadiem diviem, tas strādā galvenokārt ar uzņēmumiem un piegādā preces birojiem. J.Šmits stāsta: „Jaunajā veikalā vēl eksperimentēsim, skatoties pēc pieprasījuma.

Lai atšķirtos, strādās ar labām precēm, kas būs pasūtītas tieši mūsu veikalā. Pašlaik te strādās viena pārdevēja. Varēs nodot biroja tehniku labošanai, arī printēt, kopēt, iesiet, ierāmēt. Esam iecerējuši meistarklases bērniem un jauniešiem, lai parādītu, kā var strādāt ar šeit iegādātajām precēm. Izvēlējamies vietu pie tirgus, jo te ir liela cilvēku, tai skaitā autovadītāju, plūsma. Top izgaismotā āra reklāma. Būsim skaisti, pamanāmi un gaumīgi.”

SIA *Biroja tehnikas eksperts* darbojas deviņus gadus.

Drīz iecerēts atvērt veikalus arī Liepājā un Ventspilī, kur jau tiek apkalpoti juridiskie klienti. „Katru dienu mūsu meistari no Kuldīgas braukā pa lielākajām Kurzemes pilsētām. Kuldīgu kā bāzes vietu izvēlējos tāpēc, ka tā ir Kurzemes centrs – skaista pilsēta ar kolosālām loģistikas iespējām. Ar Kuldīgu man saistās arī citi plāni, jo esmu šeit iegādājies divus īpašumus, bet par to vēl runāt pārāgrī. Arī privāto dzīvi nākotnē saistu ar Kurzemi,” atklāj J.Šmits.

Jolanta Hercenberga



SIA *Biroja tehnikas eksperts* īpašnieks, rīdzinieks Jānis Šmits jaunajā kancelejas preču un biroja tehnikas veikalā kopā ar pārdevēju Zigrīdu Cēru.

Aivara Vētrāja foto

TIESAS ZĀLĒ

Kad parādu piedzen ar citu rokām

Kurzemes rajona tiesa Kuldīgā turpina izskatīt krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 183. panta 2. daļas par izspiešanu grupā apsūdzība celta pret Aini Baltaskalnu, Igoru Zaueru un Ivaru Rozenbahu.

DIVAS EPIZODES

Lietā ir divas epizodes: vienā par cietušo atzīta sieviete, otrā – vīrietis. Šajā reizē izskatīta epizode, kurā sievietes parādu kuldīdzniekam Eināram Zalkovskim pēc viņa lūguma pieprasījuši apsūdzētie. Cietusī un vairāki liecinieki noplatināti sēdē pirms nedēļas.

Lietu izskata tiesnese Anita Simsonē. Cietušās sievietes un vīrieša (šoreiz nebija ieradies) intereses pārstāv un apsūdzību uztur prokurors Gints Mežiņš. Apsūdzētos aizstāv advokāti Raitis Mediņš un Linda Elsberģe. Tiesas zālē atradās arī E.Zalkovskis, kurš sākotnēji bijis apsūdzētā, vēlāk liecinieka statusā.

Advokāti iebilda, ka pirms otras epizodes liecinieku uzklaušanās vēl nevajadzētu izskatīt rakstiskos pierādījumus, bet prokurors uzskatīja, ka tas tomēr darāms. Tiesnese norādīja, ka advokātu lūgumu var vērtēt kā vēlmi lietu novilcināt, un sāka šos pierādījumus izskatīt.

APŅĪK KRĀMĒTIES

Prokurors lūdza noklausīties audioierakstu, kuru iesniegusi cietusī un kurā dzirdama viņas saruna ar E.Zalkovski. Tā notikusi pēc tam, kad vispirms pie viņas atnākuši A.Baltaskalns un I.Zauers un likuši saprast, ka sievietes parāds E.Zalkovskim pārgājis pie viņiem. Sarunā ar E.Zalkovski cietusī cita starpā saka: „Einār, ja tu domā, ka sūtīsi man kādus izsūtījumus, tad zini – ar mani tas neies cauri.” E.Zalkovskis atbild, lai atdod naudu, ko sieviete ir parādā. Sarunā izskan, ka nauda tiks atdota, bet viņa nesaprot, kas tās par prasīšanas me-

todēm. Apsūdzētais A.Baltaskalns sakot, ka tagad sieviete esot parādā viņam.

Tad jautājumi tika uzdoti E.Zalkovskim, kurš saka – cietušajai jau teicis, ka viņam apnicis krāmēties un naudu atprasīt. „Teicu, ka nāks citi cilvēki ar viņu runāt. Neteicu, ka nāks izsūtījumi,” skaidro E.Zalkovskis. Lai parādu atgūtu, viņš arī esot rakstījis policijai, bet saņēmis tikai atbildi, ka iesniegums saņemts. Policijā viņam esot teikts, ka nav vērts tur prasību iesniegt, bet uz tiesneses jautājumu, kurš tieši tā teicis, atbildēt nevarēja. „Kāda jēga, ja parādāzīmē man nav rakstīts datums, kad atdos?” jautā E.Zalkovskis. „Sūtīju Baltaskalnu – fizisku personu. Kādēļ kāds manā vietā nevar prasīt manu naudu?”

Tiesnese norādīja: tā nevar darīt tādēļ, ka valstī noteikta kārtība, kā nauda atgūstama. E.Zalkovskis piebilda, ka cietusī šo kārtību neievērojot. Tādēļ viņai prasīts atdot naudu, bet neesot fiziski nodarīts pāri.

Advokāte L.Elsberģe norādīja, ka ierakstā cietusī sacījusi: viņai no A.Baltaskalna nav bail. Sieviete skaidroja, ka tā tikai teikusi, tomēr bail ir bijis.

PIEDĀVĀ ATPIRKTIES

Prokurors lūdza noklausīties vēl trīs audioierakstus, kuros fiksētas cietušās, A.Baltaskalna un I.Zauera sarunas. Pirmajā reizē tā notiek starp cietušo un A.Baltaskalnu, kurš piedāvā par pārsimt eiro no viņiem atpirkties un sola, ka ar sievietes parādu E.Zalkovskim tiks galā. Ierakstā arī dzirdams, ka cietusī saka: viņai jāatdod *štuka*,

MEKLĒJA CIETUŠOS

2016. gada maijā Kurzemnieks rakstīja, ka Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvalde sāka kriminālprocesu par naudas izspiešanu grupā, no trim aizturētajiem vīriešiem divus (A.Baltaskalnu un I.Zaueru) apcietinot, un aicināja cietušos būt drosmīgiem un atsaukties. Jau agrāk policijai bijušas ziņas, ka vīrieši ilgāku laiku naudu izspieduši draudot. Visvairāk tas noticis Kuldīgas apkaimē, bet gadījumi bijuši gandrīz visās Kurzemes pilsētās. Nauda izspiesta gan no uzņēmumiem, gan privātpersonām, bet summas, ko noziedznieki tā saņēmuši, bijušas no pārdesmit līdz pat 2500 eiro, toreiz informēja Valsts policija.

Cietusī:
„Biju ļoti satraukusies. Domāju, ka no tās mašīnas ārā nebūtu izkāpusi, ja parādu līgumu neparakstītu.”

Liecinieks:
„Sūtīju Baltaskalnu – fizisku personu. Kādēļ kāds manā vietā nevar prasīt manu naudu?”

Apsūdzētais Igoris Zauers:
„Ainis ir labsirdīgs, es neesmu tik labsirdīgs.”

bet parakstīt neko negrasās. Uz prokurora vaicājumu, vai var saprast, ka viņai jāmaksā nauda, lai no *žūlikiem* atpirktos, cietusī atbildēja apstiprinoši.

TIEKAS OTRREIZ

Otrajā reizē cietusī A.Baltaskalam un I.Zaueram saka – visu summu uzreiz nevar iedot, bet padomās, cik daudz var sadabūt, un tad dos ziņu. Prokurors jautāja, kā cietusī uztvērusi I.Zauera vārdus: „Ainis ir labsirdīgs, es neesmu tik labsirdīgs.” Sieviete atbildēja, ka uztvērusi tos kā reālus draudus. Tiesnese jautāja, kādēļ A.Baltaskalns viņai prasījis 50 eiro. Vai viņš radnieks? Nē, neesot, sacīja sieviete.

Advokāte vaicāja, vai cietusī zinājusi, ka E.Zalkovskis viņas parādu atdos citiem, jo ierakstā sieviete saka: viņš to solot regulāri. Jā, apstiprināja cietusī – E.Zalkovskis to teicis vairākkārt.

MAŠĪNĀ PARAKSTA LĪGUMU

Trešā saruna notikusi mašīnā, kurā atrodas cietusī, I.Zauers un A.Baltaskalns un sieviete paraksta līgumu, ka E.Zalkovskim ir parādā 2500 eiro. Pēc E.Zalkovska lūguma šo dokumentu rakstījis jurists Aivis Cepurītis. Ierakstā dzirdams, ka sieviete sola naudu noteikti iedot, bet ne šobrīd, un baidās, ka nekad no šitā netiks vaļā. Iedošot naudu gan viņiem, gan E.Zalkovskim, bet viņš ar parakstīto zīmi skriešot uz tiesu. Viņai tā jau gājis ar kādu citu vīrieti.

Advokāte jautāja, kā cietusī piespiesta, jo sarunā draudi nav izteikti,

dzirdami pat smieklī un jokošanās. Cietusī atbildēja, ka no laba prāta viņa līgumu ar atpakaļejošu datumu neesot parakstījusi. Tas, jokojusti, nenozīmē to, ka nebija nobijusies: „Biju ļoti satraukusies. Domāju, ka ārā no tās mašīnas nebūtu izkāpusi, ja neparakstītu.”

Tiesnese E.Zalkovskim vaicāja, kas tie par 200 eiro, kurus kāds saņēms par to, ka tiek parakstīts līgums, – vai tāda bijusi noruna. Viņš apstiprināja: jā, A.Baltaskalam iedevis 200 eiro. Tas esot noticis uzņēmumā Graudu ielā 5b, kur atrodas autokapsēta, un ir fiksēts videoierakstos. Jautāts, kādēļ ar cietušo par līgumu nav runājis pats, E.Zalkovskis atbildēja: jau teicis, ka runāt apnicis.

PARĀDNIEKU SARAKSTS VAI PARĀDZĪME

Tad tiesas sēde turpinājās citā telpā, kurā var noskatīties videoierakstus. Daudzos tur redzamās epizodes ar krimināllietu nesasaucās, tomēr bija redzams, kā kāds no apsūdzētajiem tiek ar E.Zalkovski. Dažos viņš kādam no tiem iedod naudu vai kādu papīru, bet sīkāk paskaidrot šīs darbības nevarot, jo notikumi esot senī un tos neatceroties. Kādu no ierakstiem, kurā E.Zalkovskis dod A.Baltaskalam salocītu papīru, pēdējais komentē, ka varbūt tas ir parādnieku saraksts vai parādzīme. Tehniskas kļūmes dēļ videopierādījumu izskatīšana tika pārtraukta, un tiesnese paziņoja, ka lietu turpinās izskatīt 6. martā.

Jolanta Hercenberga

Bez tiesas ar atkritumiem galā netiks

Vairāki iedzīvotāji vērsušies tiesībsargājošās iestādēs, jo uzskata, ka Skrundas novada dome un pašvaldības policija esot viņus nepatiesi apvainojusi par nepiedalīšanos atkritumu apsaimniekošanā. Pašvaldība vainu neatzīst, jo kļūda bijusi, tikai norādot nepareizu likuma pantu.

MORĀLI UN MATERIĀLI

Februāra domes sēdē deputātu vairākums (deviņi no 15) norādīja rīdzinieces Intas Helmanes lūgumu atlīdzināt vairāk nekā 5700 eiro zaudējumus, jo viņai prettiesiski uzrakstīts administratīvā pārkāpuma protokols un tā viņa ievilkta lietas izskatīšanā. Prasīto summu veido 93 eiro mantiskie zaudējumi (autobusa biļetes, nakšņošana viesnīcā, pasta izdevumi), 3557 eiro personiskais kaitējums un 2134 eiro morālais kaitējums (abos gadījumos – 50% no summas, kas noteikta Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likumā).

NEPRECĪZS PANTS

Lietas būtība: I.Helmani Skrundā pieder īpašums, kurā viņa deklarējusies, bet tur neviens nedzīvo. Novembrī iesāktajā administratīvajā lietā to norādījis arī pašvaldības policijas inspektors Andis Doniņš. Bez īpašnieces klātbūtnes uzrakstīts protokols par Atkritumu apsaimniekošanas likuma un pašvaldības saistošo noteikumu neievērošanu, jo I.Helmane nav uzrādījusi, ka būtu noslēgts līgums ar atkritumu apsaimniekotāju *Eko Kurzeme*. Sākta lietvedība pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 75. panta, taču domes administratīvā komisija to izbeigusi, jo atklājies, ka pants minēts neprecīzi, jo tam ir divas daļas un norādīta nepareizā.

DIVDOMĪGA FRĀZE

Tikmēr rīdziniece bija saņēmusi pašvaldības paziņojumu, uz kuru atbildēja, ka savā īpašumā Skrundā nedzīvo, nekādu atkritumu tajā nav un arī turpmāk netiks radīti. Savukārt domes izpilddirektors Guntis Putniņš vēstulē I.Helmani norāda vairākus likumu pantus un citē saistošos noteikumus, kas uzliek par pienākumu atkritumu radītājam slēgt līgumu ar atkritumu apsaimniekotāju. Tiesa, vēstulē minēts, ka pašvaldības organizētajā procesā jāpiedalās atkritumu apsaimniekotājam

vai valdītājam, nevis jebkuram nekustamā īpašuma īpašniekam. Šī dažādi tulkojamā frāze bija iemesls, lai pret domi saceltos vēl vairāki Skrundas novada iedzīvotāji, kuriem pašvaldības policija uzrakstījusi līdzīgu protokolu par to, ka līguma nav.

IESAISTA PROKURATŪRU

Novembra beigās administratīvā komisija pēc LAPK 75. panta 1. daļas ar 70 eiro sodīja pensionāru Ivanu Zolotuho. Viņš sodu samaksāja likumā noteiktajā mēneša laikā, taču vēlāk uzrakstīja iesniegumu Kuldīgas rajona prokuratūrai, jo pašvaldības lēmumam nepiekrīt. Vīrietis gan dzīvo savā mājā Skrundā, taču atkritumus šķiro, ved uz to pieņemšanas vietu, bioloģiskos kompostē un kopā ar pelniem izmanto dārza mēslojumam.

Viņaprāt, līgums jāslēdz tikai tad, ja tiek radīti atkritumi, bet ar policijas protokolu tas nav pierādīts. Viņš lūdz, lai dome sodu atmaksā, pārkāpumus novērs un vainīgos darbiniekus soda. 14. februārī prokurors Gints Mežiņš nolēma šajā administratīvajā lietā iesniegt protestu. Šonedēļ dome vēl nebija atbildējusi.

ARĪ DEPUTĀTS IESAISTĀS

Skrundenieku prasības aizstāv jurists Ivars Grūbe no Rīgas. Viņa palīdzību esot lūdzis arī deputāts Juris Jaunzems, kuram pašam neesot laika rakstīt ziņojumu prokuratūrai. J.Jaunzems ir viens no trim deputātiem (kopā ar Andreju Salminu un Jāni Brūveru), kuri domes sēdē iestājās par to, ka „pašvaldībai savas kļūdas jāatzīst” un tas jākompensē materiāli. Benita Lielāmere, Valdis Pakulis un Aivars Rudzroga no balsošanas atturējās.

Iespējams, ka līdzīgi jautājumi domei būs jāizskata arī turpmāk, jo par sūdzību vēl domā kāds rubarbārnīks, pret kuru pašvaldības policija vērsusies par nepiedalīšanos atkritumu apsaimniekošanā. Savukārt Inta Kampara, kuras

morālās kompensācijas prasība noraidīta pērn, gatavo dokumentus administratīvajai tiesai Liepājā. „Mēs neviens neesam bez grēka – varam kļūdīties, taču par to jāatbild,” tā I.Kampara.

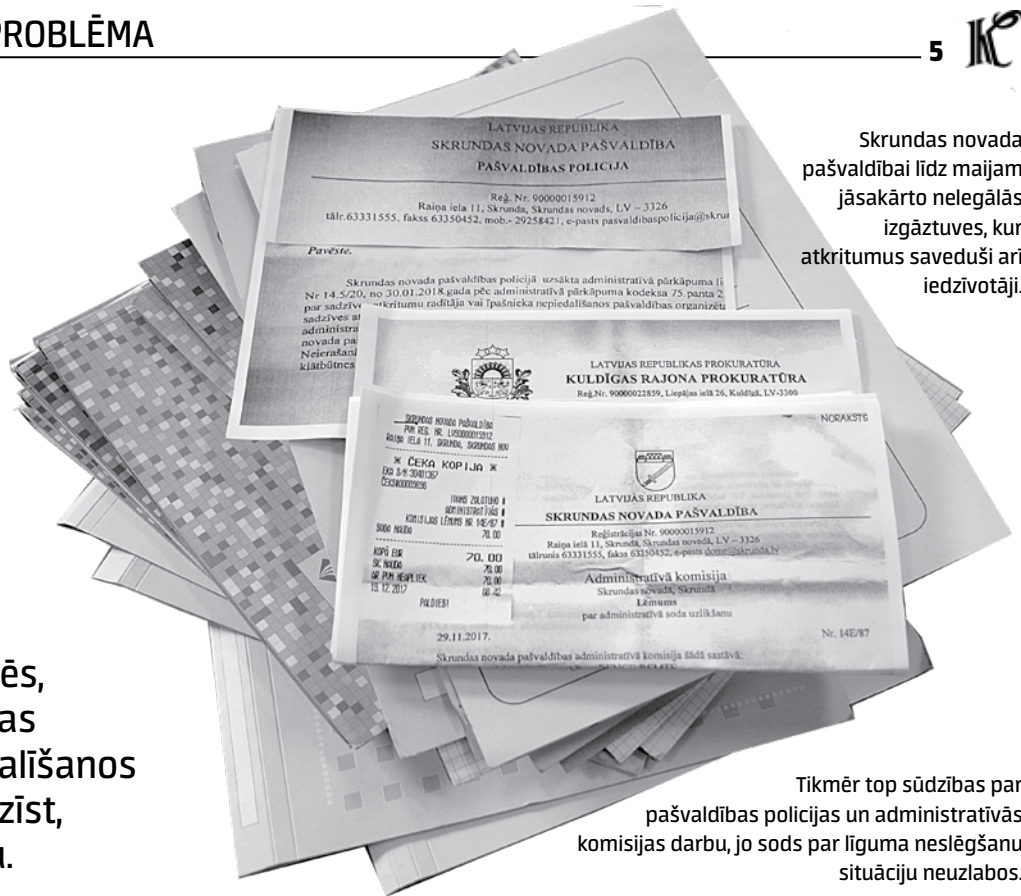
VAINA NAV PIERĀDĪTA

Jurists I.Grūbe skaidro: „Nevienā pašvaldības policijas protokolā, kas pie manis nonācis, nav nekādu pierādījumu, ka šajos īpašumos atkritumi atrodas vai tiks radīti, kā to prasa tas likuma punkts, kas administratīvajās lietās ņemts par pamatu. Tāpat likumā noteikts – ir pienākums ne vēlāk kā mēneša laikā noslēgt līgumu ar atkritumu apsaimniekotāju, bet nav pierādīts, ka tas mēnesis būtu pagājis. Līguma nenoslēgšana ir prettiesiski kvalificēta par pārkāpumu. Jā, tie 70 eiro ir minimālais sods, bet, piemēram, pensionāram liela nauda, turklāt viņa vaina nav pierādīta. Divos gadījumos lietvedība izbeigta kļūdaini norādīta panta dēļ. Tie protokoli vispār ir grūti salasāmi – būtu jāizvērtē atbildīgo darbinieku izglītība!”

Šādas sistēmiskas kļūdas rada iedzīvotājos negatīvu attieksmi un arī neveicina cieņu pret deputātiem, nerunājot par stresu un pārdzīvojumiem, saņemot nepamatotus policijas un komisijas uzaicinājumus.” 12. februārī I.Grūbe domei nosūtījis atklātu vēstuli, pieprasot atzīt zaudējumus, kā arī aicinot izvērtēt likumību visos pašvaldības policijas protokolos un administratīvās komisijas lēmumos par atkritumu apsaimniekošanas pārkāpumiem.

LIKUMS JĀIEVĒRO

Domes izpilddirektors G.Putniņš



Skrundas novada pašvaldībai līdz maijam jāsakārto nelegālās izgāztuves, kur atkritumus savēduši arī iedzīvotāji.

Tikmēr top sūdzības par pašvaldības policijas un administratīvās komisijas darbu, jo sods par līguma neslēgšanu situāciju neuzlabos.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75. pants. Atkritumu apsaimniekošanas noteikumu pārkāpšana

- 1. daļa.** Par atkritumu apsaimniekošanas noteikumu vai atkritumu pārrobežu (starptautisko) pārvadājumu noteikumu pārkāpšanu uzliek naudas sodu – fiziskajām personām no 70 līdz 1000 eiro, juridiskajām – no 280 līdz 2100 eiro, abos gadījumos konfiscējot pārkāpuma izdarīšanai izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.
- 2. daļa.** Par sadzīves atkritumu radītāja vai īpašnieka nepiedalīšanos pašvaldības organizētajā sadzīves atkritumu savākšanā uzliek naudas sodu – fiziskajām personām no 70 līdz 700 eiro, juridiskajām – no 430 līdz 1400 eiro.

atkārto jau iepriekš teikto, ka pašvaldības uzdevums ir organizēt atkritumu apsaimniekošanu un katra atkritumu radītāja pienākums ir šajā sistēmā iekļauties. Viņam neesot saprotams J.Jaunzema ierosinājums attīstības komitejā, ka atsevišķām māsaimniecībām līgums nav jāslēdz.

„Likums nedod tiesības kādām kategorijām piešķirt atvieglojumus, jo kur gan viņi atkritumus liek?” tā izpilddirektors. „Piekrītu, ka dažos protokolos nebija norādīta Administratīvo pārkāpumu kodeksa īstā daļa, – pareizāk ir otrā, nevis pirmā. Par to ir tiesības sūdzēties tāpat kā izteikt viedokli. Taču ir arī pienākumi, un viens no tiem – iekļauties atkritumu saimniekošanā. Cits jautājums ir par daudzumu, jo vieni tos šķiro, citi ne. Taču līgumam jābūt visiem.”

MAISI NAV ATTAISNOJUMS

G.Putniņš atzīst, ka īpašums pats atkritumus nerada, taču saimnieks kaut kur ir deklarējis un dzīvo, tātad rada atkritumus. Saistošajos noteikumos norādīts, ka atkritumi tiek savākti tvertnēs un maisos. Tos var iegādāties SIA *Skrundas komunālā saimniecība*.

Jurists I.Grūbe norāda, ka arī šādi var iekļauties pašvaldības noteiktajā sistēmā, jo par maisu tiek maksāts un nauda nonāk apsaimniekotājam. Taču G.Putniņš iebilst, ka maisi paredzēti tad, ja radušies papildu atkritumi. Piemēram, ja kāds atbraucis uz īpašumu atpūsties un uzturas tur neilgi.

ATROD NELEGĀLAS IZGĀZTUVES

Pašvaldības policijas redzeslokā jau sen nonācis un ar domi sakaš-

ķējies arī skrundenieks Raimonds Reinkops. Viņš sodīts par nesakoptu īpašumam pieguļošu teritoriju. Sods atcelts, jo izrādījies, ka saistošajos noteikumos tobrīd nebija precīzi pateikti, cik liela teritorija jākopj. Vienlīdzīgas taisnības vārdā R.Reinkops pievērsies tam, kādi izskatās pašvaldības īpašumi, Skrundā atklājis nesmukas vietas, tostarp divas nelegālas izgāztuves, par kurām ziņojis Valsts vides dienestam. Liepājas reģionālās un vides pārvaldes (LRVP) inspektori pārbaudēs konstatēja, ka viens no objektiem ir inerto atkritumu (ielu remonta būvgružu) pagaidu uzglabāšanas laukums, ko pārvalda pašvaldība, bet otrs – *Skrundas komunālajai saimniecībai* nodota vieta Bānīša ielā 14, kas tiek izmantota bioloģiski noārdāmo atkritumu savākšanai un šķirošanai. Tur ap 0,7 ha laukā bez ūdensnecaurlaidīga seguma savesti koku zari, zāle u.tml. atkritumi, bet 0,15 ha platībā atrodas arī citādi sadzīves atkritumi, piemēram, plastmasas pudeles un maisiņi, papīrs, sveces u.c. Šim objektam ir pašvaldības saskaņojums, bet nav atļaujas atkritumus apsaimniekot, kā arī tas notiek tādā vietā, kas nav iekārtota pēc Ministru kabineta *Noteikumiem par atkritumu savākšanas un šķirošanas vietām*. LRVP nolēmusi domi nesodīt, bet likusi bioloģiskos atkritumus pārvest uz prasībām atbilstošu vietu. Ņemot vērā ziemu, termiņš noteikts līdz maijam.

G.Putniņš sola: „Līdz pavasarim viss tiks sakārtots. Paldies iedzīvotājiem par vērīgumu!”

Dainas Tāfelbergas teksts un foto



Urbānā Telaviva naktī vilina ne tikai ar spožām gaismām, bet arī aktīvu nakts dzīvi.



Tirgus ir hipsterīgu kafējnicu, bāru, hosteļu un galeriju ieskaits.



Par 15 eiro Telavivu no augšas var aplūkot gaisa balonā, bet desmit eiro maksā bijete mākslas muzejā.

TELAVIVA

Otra lielākā pilsēta Izraēlā, Vidusjūras krastā. Izveidota 1909. gadā. Platība – 52 km². Iedzīvotāji: pilsētā – ap 400 000; aglomerācijā – 3,8 miljoni.



IZRAĒLA

Galvaspilsēta: starptautiski neatzītā Jeruzaleme. Valsts valodas: ivrits un arābu. Neatkarība no britu Palestīnas mandāta iegūta 1948. gada 14. maijā. Platība: 20 770 km². Iedzīvotāji: ap 8 milj. Valūta: Izraēlas šekelis.

MOBILĀS LIETOTNES, kas palīdz, ceļojot Telavivā:

- **Uber** – izsauk taksometru tikpat ērti, cik Rīgā ar *Taxify*;
- **Currency Control** – rēķina no šekelēm uz eiro un otrādi;
- **Trip Advisor** – atrod labākos restorānus, bet jāatceras, ka tas ir sociālais tīkls un visas atsauksmes nav īstas;
- **Microsoft Translator** – tulko uzrakstus ivritā.



Vasarā pārpildītā pludmale janvārī ir pustukša. Ik pa brīdīm līst, un vējš ir pamatīgs.



Pa kreisi – mākslas muzejs, pa labi – opera un kamerteātris.

Valsts dotē gan sinagogas, gan mošejas, tomēr kultūrvēsturisku objektu atjaunošanu un uzturēšanu tur daudz varētu mācīties no Kuldīgas.

Apsolītā vasara Apsolītajā zemē

Aizņemts darba grafiks vienmēr bijis iemesls, kādēļ atteikt draugu kompānijai, kas tūrisma nesezonā atradusi lētas aviobiļetes uz interesantiem galamērķiem. Kad redzēju, ka janvārī man ir piecas brīvdienas pēc kārtas, devu ziņu draugiem. Tā sākās ceļojums uz Telavivu janvārī.

TRĪSARPUS STUNDAS LĪDZ VASARAI

Visbiežāk par ceļojuma mērķi izvēlos Eiropas Savienības dienvidus, bet, lidojot uz Izraēlu, jāreķinās ar laiku papildu drošības pārbaudei. Kad tā izieta, esam gatavi 3,5 stundu lidojumam (atpakaļceļā lidojam par stundu ilgāk).

Lai gan pastiprinātā drošības pārbaude Rīgā šķita neierasta, jāteic, ka darbs mūsu lidostā šķiet daudz organizētāks nekā Telavivā. Aptuveni stundu jāgaida gar rindā uz pasu pārbaudi, kas šķiet bezjēdzīga, jo, pasakot savu vārdu, kundzei būdīnā tāpat nav skaidrs, kā pasē ierakstītais izrunājams. Taču, lai Izraēlā iekļūtu, no viņas jāsaņem dokuments, kas visu laiku obligāti jānes līdzi pasē.

No lidostas līdz pilsētas centram jābrauc aptuveni pusstundu. Izvēlējamies jau Rīgā rezervētu *taksi*. Bet, tā kā Telaviva ir krietni dārgāka, tas maksāja vairāk par aviobiļetēm – ap 50 eiro. Vēlāk taksometrus izmantojam ar lietotni *Uber*, kas ir *Taxify* analogs, tādēļ diezgan ērta. Bezvadu internets ir dienvidzemē neraksturīgi labs, tādēļ dārgos viesabonēšanas datus nevajag izmantot.

Jau ielidojot, var izbaidīt 17 grādu siltumu. Dienā Telaviva lutina ar 20 grādiem, bet vakaros un naktīs temperatūra noslīd līdz desmit. Izraēlā tā skaitās ziema, tādēļ jāreķinās uz ielām redzēt cilvēkus cepurēs un šallēs. Pat dienā kafējnicu terāsēs ieslēgti sildītāji. Janvāris ir lietus sezonas mēnesis, tādēļ ik pa brīdīm līst. Piecās dienās piedzīvojam gan vasarīgi siltu līņāšanu, gan pamatīgu lietusgāzi.

TELAVIVAS SPOŽUMS UN POSTS

Telaviva ir otra lielākā Izraēlas pilsēta. Tajā ir pat mazāk iedzīvotāju nekā Rīgā, tomēr tās aglomerācija* uz dzīvi apmetušies ap trim miljoniem cilvēku. Pilsēta ir ļoti urbāna – visur skatām pavēras debesskrāpi, arī topoši. Uz sienām bieži uzpūsts uzraksts *Maccabi* – tam nav saistības ar Kuldīgas kafējnicu, bet ar populāro Telavivas basketbola klubu.

Viesnīcu piedāvājums ir gana plašs: no jauņiešu hosteļiem hipsterīgajā tirgus rajonā līdz piecvaigžņu viesnīcām Vidusjūras krastā.

Mēs apmetamies apartamentu viesnīcā desmit minūšu gājienā no jūras. Viesnīca laba, bet ne vairāk. Tās aprakstā lasvēta dizainere. Tā kā Ziemeļeiropas dizaineri mani izlutinājuši ar savu pārdomātību, šis dizaineres darbu vērtēju kā virspuseju. Nakts viesnīcā maksā ap 100 eiro. Eiropā par šādu summu var atrast labāku piedāvājumu.

Vietējā valūta ir Izraēlas šekeli. Aptuveni rēķināt ir viegli – viss jādalā ar pieci. Precīzām rezultātiem izmantoju lietotni *Currency Control*. 1€ = 4,22 ILS. Cenas ir augstākas nekā Rīgā: brokastis – ap 15 eiro, ēdienreize – ap 30, alus glāze – ap 30 šekelēm jeb septiņi eiro. Ja braucat uz Izraēlu, iesaku bankā noskaidrot, vai jūsu maksājumu kartes tur darbosies. Eiropā izmanto modernizētas čipkartes, kas atsevišķos veikalos var nestrādāt. Piemēram, ar SEB bankas karti norēķināties nebija problēmu, bet ar *Swedbank* karti gan. Gluži vienkārši tur nebija čipkartēm domātu terminālu. Arī restorānā, maksājot rēķinu, nav jāievada PIN kods, tādēļ jāreķinās ar aprēķināšanas risku. Taču gribu jūs nomierināt – mūs neviens neapkrāpa.

SUŅU UN VEGĀNU PARADĪZE

Telaviva atrodas Vidusjūras krastā. Piejūras ainava atgādina popmūzikas klipos vai pusaudžu seriālos redzēto: viļņaina jūra ar supotājiem, veikbordistiem vai sērfošajiem, smilšu josla (jā, tur ir baltās smiltis), saulesargā, palmas un debesskrāpi. Janvārī par paldēšanu jāizmirst – lielo viļņu dēļ tas ir saprotams. Tā vietā var izmēģināt sērfošanu. Pludmalē izlīktais norādēs parunami trauksmi un ceļa zīmes brīdina, kur doties unami gadījumā. Piejūras promenāde pilna ar skrējējiem, bet pilsētas centrs – ar suņiem. Telaviva ir suņu īpašnieku paradīze. Pie kafējnicām izlikti trauki, kuros mīļulius padzirdīt un pabarot. Pestaiga laikā saskaitījām simt suņu, tad apņika. Tiesa gan, grūti iedomāties, kā haskijji (pastaigā dažus redzējām) jūtas Izraēlas vasarā, kad temperatūra sasniedz 40 grādus.

Pilsētas pirmajos stāvos – komercdarbība: kafējnicas, bāri, klubi un veikali. Veikalos un



restorānos blakus košera** pārtikai var iegādāties populāru ārzemju pārtiku un dzērienus, kuru etiķetes rotā uzraksti ivritā. *Rīgas šampānietim* galvenais uzraksts gan atstāts mūsu alfabētā.

Izraēlas virtuve ir īsta vegānu paradīze. Restorānos var nobaudīt svaigu falafelu (fritētas auna zirņu pikas) vai humusu (zirņu biezeni), ko pasniedz kopā ar kādu vietējo maizi. Kafējnicā ēdu savā dzīvē visgardāko humusu ar pitu un dažādām mērcēm. No vienas puses – lieliska pieredze, no otras – apbrīnojama ir ebreju spēja ar krietnu uzdevumu pārdot man produktu, kura pašizmaksa ir zema. Pilsētā ir izteikta brokastu kultūra. Rīgā grūti iedomāties, ka darbdienu rītā tik daudzi pavadītu laiku kafējnicā, ieturot sāftīgas brokastis, tērējot vai strādājot ar laptu, bet šeit tā ir norma. Meklējot vietas, kur ieturēties, šāvām uz labu laimi vai arī izmantojam lietotni *Trip Advisor* – rezultāts vienmēr lielisks.

Restorāns, ko noteikti ieteiktu citiem, ir *The Old Man and the Sea* (pēc Ernesta Hemingveja romāna *Sirmgalvis un jūra* nosaukuma). Tas atrodas Jafas vecpilsētas ostā, kādas zivju fabrikas angārā. Mums apsēžoties, galds uzreiz tiek noklāts ar pitu, humusu, falafelu un 22 salātu veidiem, kurus var kombinēt ar pamatēdienā izvēlētu gaļu vai jūras veltni. Virtuvi par izsmalcinātu grūti nosaukt, toties varu

salīdzināt ar Kuldīgas *Pagrabiņu*, kur smalkas pasniegšanas vietā saņemsiet mājīgumu un vecās, labās, milzīgās porcijas. Kad viesmīlim teicām, ka visu nevaram apēst, viņš pabrīnījās un teica, ka ebreji gan vēl palūgtu pitu un humusu.

PIKASO BEZ GRĪDAS LĪSTĒM

Kā pilnīgs pretstats urbānajai Telavivai ir senatnīgā Jafas ostas pilsētiņa, līdz kurai var nokļūt 20 minūšu braucienā vai stundas pastaigā. Senajās, šaurajās ieliņās atrodas mākslas galerijas, teātriši un veikaliņi. Vecpilsētas augstākajā punktā – Svētā Pēterā Romas katoļu baznīca, kas ir īpaša ar to, ka altāris pavērstas Romas virzienā. Lai gan Izraēlā ir tikai 2% kristieši, kādā Jafas laukumā izvietota liela Ziemassvētku egle. Tas skaidrojams ar ebreju toleranci pret dažādām reliģijām, kultūram, minoritātēm un kopienām. Vecpilsētā apskatāmas arī vairākas mošejas un, protams, sinagogas.

Izraēlā ļoti vēlējos apmeklēt Nāves jūru, Nācareti vai Jeruzalemi, bet piedāvājums braukt uz turieni no Telavivas bija pārāk sāļts, turklāt ASV prezidenta Trampa paziņojums tviterī*** situāciju tur padarījis bīstamu. Jeruzalemi neapmeklēju, toties neiedzīvojos Jeruzalemes sindromā (ietīšanās palagā un sludināšana).

Kultūrvēstures vērtības izvēlējos apskatīt Telavivas mākslas muzejā. Kolekcijas vērtība mērāma miljonos. Tur var vērot Pikaso, Dalī, Klimta, Monē, van Goga un citu pasaulslaveno mākslinieku oriģinālus. Iespaidīgā kolekcija izlikta savdabīgā muzejā. Kāpēc savdabīgā? Tādēļ, ka grandu darbi piekārti pie sienām, kuru krāsu šlakatas atrodas uz grīdas. Tā nav konceptuāla pieceja, kur māksla novietota tai netipiskā vidē, piemēram, garāžā, – tā ir parvīzība. Tāda redzama ik uz stūra, sākot ar šķībiem kontaktiem un beidzot ar nesošām grīdas līstēm. Aprunājoties ar vietējiem, var noprast, ka tādi sīkumi viņus nesatrauc. Tas vērojams arī citur Telavivas arhitektūrā – nauda tiek ieguldīta, lai ko radītu, bet ne tamdēļ, lai uzturētu. Kad ēka nolietota pavisam, tās vietā jābūvē jauna.

SAULES IZLUTINĀTIE

Aprunājoties ar iedzīvotājiem, saprotam, ka te ir pašpateikama, precīga, saules izlutinātā sabiedrība. Ielās redzami gan rabīni ar peisakiem un pusgarām biksēm, gan laicīgu profesiju pārstāvji ar kipu (mazu, apaļu cepurīti) galvā. Jūdaisms spēcīgi iesakņojies valsts pārvaldē, kur rabīnu tiesa izkonkurējusi valsts instances. Tradicionālās jūdaisma vērtības paredz Izraēlas platuma grādiem ļoti loģiskus pamatprincipus: kipa – atgādinājums par Dievu, sabats – elementāra atpūta, kas tik karstā klimatā ir nepieciešamība, apgraižšana – higiēnas prasība.

Atbildot uz jautājumiem par Latviju, nācās skaidrot, ka mēs neesam Krievijas daļa un ka mums ir ļoti atšķirīga valoda un kultūra. Stāstot par Latvijas ziemu, daļa vietējo jautāja, kādēļ mēs tur vispār dzīvojam, ja jau ir tik auksti. Lielākā daļa tur šķita precīgi, liberāli domājoši kosmopolīti. Sarunāties ar ebrejiem angļiski ir ļoti viegli – to dara jebkura vecuma cilvēki. Domāju: tādēļ, ka pirms neatkarības pasludināšanas valsts teritorija atradās Palestīnas mandātā, Britu impērijas sastāvā. Arī krievu valodu ielās var dzirdēt, galvenokārt noteiktās vietās, piemēram, restorānā *Baba Yaga*.

Došanās uz Telavivu janvārī ļauj siltities mērenas Latvijas vasaras klimatā, izbaidīt lielisku virtuvi, bārus un restorānus, atšķirīgu kultūru un mākslu, precīgu sabiedrību. Visu, ko sirds kāro. Ar piecām dienām ir gana, lai izstūktu Telavivas esenci un atgrieztos ne tik saulainajā zemē, bet krietni sakārtotākā vidē – Latvijā.

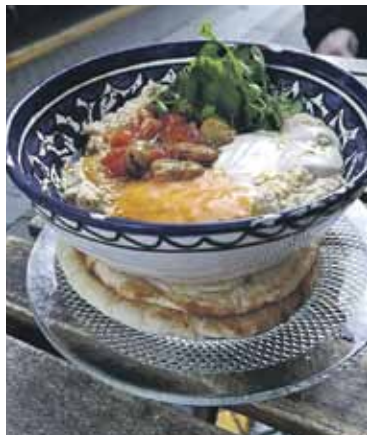
* Aglomerācija – tautsaimnieciski un funkcionāli saistītu apdzīvotu vietu kopums, pilsētvides apbūves sablīvējums
 ** Košers – jūdaisma prasībām atbilstoša ēdienu pagatavošanas tradīcija. Par košerētu sauc rabīna pārraudzītā gatavotu ēdienu un dzērienu. Jūdaisms aizliedz ēst cūkgaļu un vēžveidīgos, paredz īpašu liellopu kaušanu, nav ļauts gaļu pasniegt kopā ar piena produktiem. Košera ēdienus pārdod īpašos veikalos un restorānos.
 *** 2017. gada beigās Donalds Tramps paziņoja, ka ASV atzīst Jeruzalemi par Izraēlas galvaspilsētu. To par savu uzskatu arī palestīnieši, un tas raisīja vardarbīgus protestus, kā arī starptautisku nosodījumu.



Pa kreisi – mākslas muzejs, pa labi – opera un kamerteātris.



Iesaku jau Rīgā samainīt eiro pret šekelēm, jo ar bankas kartēm var būt problēmas.



Gardākais un visdārgākais humuss, ko esmu ēdis.



Restorāna *The Old Man and the Sea* nosaukums aizgūts no Hemingveja romāna *Sirmgalvis un jūra*.



Vietējā virtuvē ļoti daudz izmanto citrusaugļus, arī pildītajos kalmāros.

Cik reāls ir terorisms mazpilsētā

„Pilnīgi iespējams,” tā uz šo jautājumu atbild Latvijas Universitātes (LU) arābistikas eksperte un arābu valodas pasniedzēja Ingrida Kleinhofa, kura augstskolas konferencē Kuldīgā runāja par islāma radikalizāciju Latvijā un terorisma iespējamību pie mums.



Tuvajos Austrumos (Libānā) viņa nodzīvojuši 18 gadus, studējusi, strādājusi un piedalījies pētījumos, iepazīstot dažādu ticību un tautību cilvēkus. I.Kleinhofa centās rast atbildi, kā veidojas konvertīti jeb cilvēki, kuri maina ticību, ar kādām domām mūsu cilvēki pakļaujas radikālajiem sludinātājiem, kuri meklē lielgabalu gaļu, un ko darīt, lai tā nenotiktu.

I.Kleinhofa norāda – ne vienmēr teroristi savervē bankrotējušu, sievas pamestu, uz visu pasauli apvainojušos cilvēku ar kriminālām nosliecēm, kurš to vien vēlas, kā uzspridzināt gaisā pārdarītājus: „Tas ir ļoti vienkāršots tēls.”



**INGRĪDA
KLEINHOFA**

◆ „Konvertītiem dažkārt gadās kā kredītņēmējiem bankā: līgums parakstīts, bet sīkā druka lapas apakšā, kur pateikts galvenais, nav izlasīta.”

◆ „Tas, ka teroristu grupējums *Daesh* sabrucis, neko nenozīmē. Tas vienkārši aizgājis pagrīdē. Tādēļ svaigi un dumji konvertīti vajadzīgi kā ēst.”

◆ „Cilvēks, kurš sācis interesēties par islāmu, to dara pamazām un visu izmēģina. Līdz šahāda – ticības apliecinājuma – nolasišanai viņš vēl ir ietekmējams, pēc tam vairs ne. Nevienam, kurš pēc islāma pieņemšanas nav viņa garīgais skolotājs, vairs nav autoritāte.”

vojumu meklētāji. Ir taču interesanti aizbraukt tur, kur šaudās kā filmās. Daudzi pārliecināti, ka islāma valstīs puīši būs īsti vīrieši, meitenes – īstas sievietes. Islāma ticība tiek pieņemta arī mīlestības dēļ, un tas parasti ir maigākais variants. Daudzi konvertīti ir dedzīgi kristieši, kuri baznīcā vīlušies.”

Speciāliste citē kādu islāmā pārgājušu sievieti. Viņa ļoti vēlējusies nonākt kristiešu klosterī, bet baidījusies, ka tur netiks pieņemta, nesot spējusi saprast, kur īsti atrodama kristīgā kopība. „Tagad man

Ko vēlas arābi

- ☞ Atgriezies pie pirmā kalifāta varenības. Savulaik arābu ciltis bija pārņēmušas milzīgas platības un izveidojušas ideoloģiski vienotu, neuzvaramu valsti. Ar laiku cilšu cīņās tā sabruka. Pie varas nāca turki. Arābi pārliecināti, ka īstais islāms bija tāds kā pirmā kalifāta laikā pirms Osmaņu impērijas, kas ciltis iedzina stagnācijā.
- ☞ Visas arābu valodā runājošās zemes (no Jemenas līdz Marokai, no Sudānas līdz Sīrijas ziemeļiem) apvienot zem viena, lai arī kāda karoga. Ar šo sapni sekotājus piesaistījuši daudzi ekstrēmisti, tostarp grupējums *Islāma valsts*.
- ☞ Stāstīt, kāds ir patiesais islāms. Tikai 5% no īstajiem arābiem atbalsta radikālo islāmu.

viss ir islāmā. Pat tāds kā mūķenes apģērbs,” sieviete atzinusi. Savukārt bijušais kristietis, tagad musulmanis Didzis Melgalvis uzskatīja: „Esmu te svešinieks, jo man jau nodrošināta vieta paradīzē.”

KĀ CILVĒKI ISLĀMAM PIEVĒRŠAS?

Pirmā ir nevainīga interese grāmatu, filmu, interneta iespaidā. I.Kleinhofa skaidro: „Misionāru daļa, kas meklē līdzskrējējus uz Sīriju vai radikālām kopienām, melo, acīs skatīdamies. Ir pat rokasgrāmatas, kā cilvēkus pakāpeniski iesaistīt radikālos grupējumos. Cilvēks var lasīt grāmatas par islāma paveidiem, bet pati pirmā, kas būs atrodama visvieglāk, būs par ultrakonservatīvo virzienu, no kura vēlāk tikai solis līdz ekstrēmismam. Šī virziena pārstāvji izceļas ar visstiprāko kategorismu, visus pārējos, arī citus musulmaņus, pasludinot par ķeceriem. Līdzība ir redzama arī atsevišķos grupējumos kristietībā, kuri sevi uzskata par svētākiem nekā Romas pāvests, bet pārējie ir ķecerī. Tieši šādā veidā cilvēki tiek pievilkti.

Arābi pārliecināti, ka tiks atjaunots lielais kalifāts ar vienīgo un taisnīgo islāma virzību, ar to, ka resnie, izvirtušie kungi tiks gāzti, beidzot iestāsies taisnīgums, nāks cilvēces glābējs. Kopā ar viņu atnāks arī Jēzus Kristus, uzrunās kristiešus, un arī tie pieņems islāmu. Cilvēki tic, ka tas notiks vēl viņu dzīves laikā. Savukārt konvertīti pārliecināti, ka palīdzēs celt patiesi taisnīgu pasauli.”

KUR SĀKAS VARDARBĪBA?

„Kurā brīdī cilvēks, kurš lūdz Dievu, ievēro dažādus rituālus un tic taisnīgumam, nolemj sevi uzspert gaisā?” speciāliste jautā. „Tas sākas ar padziļinātu Korāna pētīšanu. Viņš tiek ar musulmaņiem vietējā mošejā. Kā zināms, kādas mūsu mošejas priekšnieks tagad ir Sīrijā. Saskarsme ar fanātiķiem un ekstrēmistiem notiek gan internetā, gan tieši. Cilvēks meklē aizvien stingrākus un pareizākus skolotājus. Tas ir līdzīgi ieešanai ultrakonservatīvajā kristietībā jeb sektā. Cilvēks pilnībā atsakās no zemes dzīves, un tajā brīdī lielā autoritāte saka: „Lai izglābtu tuviniekus un pašu, uzspert sevi gaisā!” To liek darīt Dieva vietnieks zemes virsū – garīgais skolotājs. Tad cilvēks vai nu izdara teroraktu, vai paspēj saprast, ka visā ir pārāk daudz pretrunu, un atgriežas pie mērenāka islāma. Gadās arī tā, ka atkāpjas un no šīs ticības atsakās vispār.”

* Kalifāts – islāma valsts pārvaldes iekārta

LĪGA FĀTIMA LEGZDIŅA

dzīvo netālu no Cēsīm, audzina divus bērnus un pēc vairāku gadu meklējumiem pievērsusies islāmam. Ingrida Kleinhofa uzsver: neraugoties uz viņas vēlmi nēsāt augumu un seju pilnībā nosedzošu apģērbu, viņa ir tāda konvertīte, kurai nav nekādas saistības ar radikālo islāmu. Līga Fātima pārliecināta, ka Korāns cilvēkus neaicina uz vardarbību un tas tiek nepareizi interpretēts, lai sasniegtu kādus politiskus mērķus un veidotu radikālus grupējumus.

Inguna Spuleniece, Aivara Vētrāja un Dinas Porīnas foto

PUISIS NO BROČĒNIEM

Kā piemēru lektore sauc Mārtiņu Grīnbergu, parastu puisī no Brocēniem – sapņotāju, nestandarta cilvēku, kuram piespriests reāls cietumsods. Viņš labi pratis angļu valodu, daudz laika pavadījis internetā un, mācoties 12. klasē, reģistrējies vienā no lielākajiem musulmaņu forumiem. Uz Sīriju devies tāpēc, ka aizrāvēis ar islāma kalifāta* ideju un „meklējis patiesību”. Domājis valsts veidošanā iesaistīties kā civilists. Par savu naudu aizbraucis uz Turciju, no turienes pārgājis Sīrijas robežu un nonācis pie kāda teroristiskās organizācijas *Daesh* grupējuma, kur atņēmti dokumenti un citas mantas. Viņu sākuši apmācīt karadarbībai, un izvairīties neesot bijis iespējams.

Nokļūt atpakaļ Latvijā bijis ļoti sarežģīti, Mārtiņš nonācis cietumā, kur pavadījis piecus mēnešus. Tur esot tūkstošiem cilvēku, kuri grib tikt prom, taču iespēju neatrod. Mārtiņu bijis plānots sodīt, nosūtīt uz karadarbības karstākajiem punktiem kā lielgabalu gaļu, taču pārvietošanas laikā viņš kopā ar vēl pieciem aizbēdzis. Trīs bēgļi nošauti, bet Mārtiņš ticis līdz Turcijas robežai. Tur viņu arestējuši turki, kuriem lūdzis nogādāt viņu atpakaļ Latvijā.

DZĪVES JĒGU UN PIEDZĪVOJUMUS MEKLĒJOT

I.Kleinhofa: „Sīrijā nonākušajiem nav izvēles, pie kā tik ļoti pieraduši rietumu cilvēki. Kāpēc tā notiek? Jaunieši meklē dzīves jēgu, misiju, nedaudzki ir piedzī-

KO DARĪT?

◆ Jau bērniem jāsniedz patiesa, nevis biedējoša informācija. Tāpat kā stāstām, kas notiks, ja onkulis dos konfekti un vedinās krūmos, tāpat jārunā jaunums internetā. Jāstāsta, kam daži ticēja un kā tas viņiem beidzās, piemēram, ar cietumsodu.

◆ Jāattīsta loģiskā domāšana, lai to, ko kāds saka, spētu uztvert analītiski.

◆ Jaunieši jāiesaista pulciņos, draudzēs, citās sabiedrībās, lai viņi nepaliktu vientuļi un nesāktu sazināties ar aizdomīgiem tiptiem internetā.

◆ Aprunāšanās bieži nepalīdz, jo sarunu biedrs pat neapjauš, kas ar jauniem notiek patiesībā.

◆ Smagākos gadījumos, kad jau acīm redzamas pazīmes ar aizraušanos ar islāma idejām, piemēram, apģērbā, nievājošā attieksmē pret valstiskām un ģimeniskām vērtībām, ir jāiesaista drošības dienesti.

SARUNA AR JUBILĀRI

„Man vajag kompāniju”

Kuldīdzniecei Ivetai Specusai gan svētkos, gan ikdienā patik netrādicionāla rīcība – 55. dzimšanas dienā svētdien viņa savus mīļos aizveda uz baseinu.

„NENORMĀLI NOSLOGOTA”

Tā smeļ jubilāre un stāsta par savām nodarbēm. „Pirmdien angļu valodas kursi, otrdien un trešdien baseins, ceturtdien pēcpusdiena ar draudzenēm, tad klāt nedēļas nogale un jāaizdaudzās kaut kur tālāk. Man ir tik daudz draugu un paziņu, kuri nepātraukti kaut kur aicina: uz teātri, ekskursijā uz Siguldu, uz autofotoorientēšanās sacensībām. Vienādi domājošie viens otru atrod bez meklēšanas. Jau sen esmu pieņēmusi to, ka katram ir savas īpašības, man neviens nav jāpārtaisa pēc saviem iesakatiem – varu ar visiem sadzīvot. Man vajag kompāniju. Vienai nepatīk – reiz biju Kiprā, pietrūka valodas zināšanu, kaut ko krieviski, kaut ko angļiski, bet nebija, ar ko kārtīgi parunāties.”

HAOSĀ SAVA KĀRTĪBA

Iveta ir grāmatvede, profesiju apguvusi pēc Kuldīgas 2. vidusskolas. Tagad viņai ir savs grāmatvedības uzņēmums. „Jā, citi mani raksturo kā absolūti nesistēmisku. Vai grāmatvedis tāds drīkst būt? Bet tā taču ir radoša profesija! Divi plus divi pareizi saskaitīs datu ievades operators. Varu atļauties strādāt tad, kad man ir iedvesma; ja tās nav un jāpiespiežas, lai sakārtotu kaut nelielu dokumentu kaudzīti, viss notiek tik mokoši... Nezinu – par laimi vai diemžēl, bet darbs nav mans dzīvesveids. Maizes darbs ir viena lieta, nopelnītās maizes ēšana – pavisam cita. Maldīgi ir domāt, ka visi grāmatveži ir šausmīgi pedantiski. Arī haosā ir sava kārtība.”

ČETRAS MEITAS,
PIECAS MAZMEITAS

Ivetai ir četras meitas, dzimušas ik pēc nepilniem diviem gadiem: Katrīna, Rūta un dvīnes Māra un Līna. Meitenes bija vēl mazas (vecākajai tikai pieci gadiņi), kad traģiski bojā gāja viņu tētis, Ivetas vīrs Zigis. „Ja par to domā, tad šķiet, ka sievietei vienai izaudzināt četrus mazus bērnus ir ārpriests! Bet es par to nedomāju – motivēju sevi, ka katram tiek uzlikts tik, cik viņš var panest. Katram dzīvē savs uzdevums:



„Nekad neesmu žēlabās apsvērusi, kā būtu, ja būtu. Domāju par labo, un viss notiek,” pārliecinājusies kuldīdzniece Iveta Specusa.

ja tēvs bija domāts radīšanai, tad es – audzināšanai. Nekad neesmu žēlabās apsvērusi, kā būtu, ja būtu. Tāpēc tik grūti nebija. Pie psihologa, kā tagad ir modē, negāju, lai nepiestāsta pilnu galvu.”

Tagad atvases atalgojušas māmiņas pūles ar piecām mazmeiņām. Vispirms meitiņa piedzima Katrīnai, otra pagājušajā gadā, un gandrīz vienlaikus ar vecāko māsu tādu prieku sagādāja arī Rūta un dvīnes. „Sofija, Estere, Karlīna, Elīna un Kate – tik spēcīgs sievietes gēns!” saucot mazmeitu vārdus, priecējas vecmāmiņa. „Ko tēvi? Divām meitām vīrs ir, vēl divas gatavojas precēties. Tēvi paliek mājās pieskatīt mazās, kad es ar savējām salecu mašīnā un laižu uz Rīgas teātri.”

TUR, KUR KALNI

Ivetai ļoti patīk ceļot, visvairāk uz eksotiskām valstīm, kur ir viņas stihija – kalni. Ir būts Peru, Indijā, Nepālā, Mjanmā, Butānā. Būdam pieckāršas vecmāmiņas godā, viņa neuzskata, ka nu jāliekas gultā un jāgaida, ka bērni aprūpēs. Tiesa, laiks skrienot vēja spārnim: šķiet, ka Ziemassvētki nupat aizvadīti, bet jau tuvojas Lieldienas. Taču to sakot arī jaunieši, ne tikai Iveta. „Tehnoloģiju laikā dzīves plūdums kļuvis steidzīgāks nekā tad, kad vēstules un apsveikuma kartītes rakstījām uz papīra.”

Dainas Tāfelbergas
teksts un foto

SIEVIETĒM

Kad gaidāms mazulis

Kad sieviete gaida bērniņu, rodas jautājums, kā ģērbties, lai būtu gan ērti, gan skaisti.

VELC TO, KURĀ JŪTIES ĒRTI!

Ja tev patīk džinsi, velc! Ir speciāli džinsi grūtniecēm, kuriem jostasvieta ir slēpta regulējama apmale, kas palīdz puncī balstīt. Svarīgi izvēlēties piemērotu veļu, lai nenodarītu sev pāri. Piemēram, ja izvēlēšies krūšturi ar šaurām lencītēm, tās spiedīsies plecos un nebalstīs krūtis.

NESLĒP PUNCI!

Kad esi piektajā, sestajā vai septītajā mēnesī, liec akcentu uz vēderu, jo tas ir ļoti sievišķīgs. Lai to izceltu, velc pieguļošu apģērbu. Gaidību laikā vēders nav jāslēpj – tas ir skaists apaļums. At-

ļaujies tērpus, kam tieši vēdera daļā ir lielas puķes. Tas ir labs veids, kā priecāties pašai un ļaut priecāties citiem. Ja tomēr vēlies pagaidām vēderiņu paslēpt, piemērotākas būs tunikas, plīvojoši topi un brīvas kleitas.

MEKLĒ JEBKURĀ VEIKALĀ!

Sev piemērotu tērpu atradīsi ne tikai grūtniecē, bet arī citos veikalos, turklāt noteikti ietaupīsi naudu. Apģērbā patieciņas būs vertikālas līnijas. Ja vēlies, lai auguma apriese izskatās samērīgas, atceries zelta likumu par silueta dalīšanu proporcijās. Pirmām kārtām – lai nekas nesākas un nebeidzas uz vēdera. Piemēram, blūze, kuras apakšmala beidzas uz punča, padarīs šo ķermeņa daļu apaļāku. Ja augšdaļā ir liela tunika vai blūze, noteikti klāt velc pieguļošus

leģingus vai īsus svārkus. Nevelc kopā platu blūzi ar platām biksēm – tas ķermeņa aprises palielinās.

ROTĀJIES UN PUCĒJIES!

Gaidību laikā sievietei vajag sevi pušķot, jo tas uzlabo garastāvokli. Arī matu rotājumi piešķir vieglu un izsmalcinātu izskatu.

IZVĒLIES KRĀŠŅUS RAKSTUS!

Tas iepriecinās tevi un citus. Atceries, ka gan ar auduma faktūru, gan rakstu auguma apriese var nedaudz koriģēt: ja vēlies kādu ķermeņa daļu izcelt, velc tādu apģērbu, kam ir košākas krāsas vai redzamāki raksti tieši tajā vietā.

(No stilistu padomiem)

STĀRKA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 21. līdz 28. februārim piedzimušas sešas meitenītes un seši puikas.

Diviem puikām vecāki vēl vārdu domā, divas meitenes nosauktas par Emīliju un divas par Martu, pārējiem bērniem doti šādi vārdi: Sandra, Greisija, Oliveris, Toms, Emīls, Kristiāns.



Gaidītais dēliņš

Baiba Birzniece un Māris Vilks no Aizputes 26. februārī pasaulē laiduši dēliņu Tomu. Mamma stāsta, ka vārds izdomāts jau pirms 14 gadiem, kad piedzīmusi meita Megija, jo toreiz viņa gaidījusi puisīti.

Lielā māsa labprāt palīdzēsot brālīti pieskatīt. Pagaidām dēliņš esot ļoti mierīgs. Toms piedzima 3800 g smags un 53 cm garš.

Vārdu vēl domā

Aiva Rūdule un Dairis Arājs no Kabiles 27. februārī sagaidījuši dēliņu, kuram vārdu vēl domā. Variantu esot daudz, un īstais vēl nav izvēlēts. Mājās mazo brāli gaida trīsgadnieks Roberts. Bērniņš piedzima 4100 g smags un 54 cm garš.



Lāsma Reimanes teksts un foto

BĒRNU VALODĪNA

Mamma pierakstījusi Lauras valodiņu, kad viņai bija 3 gadi.

◆ Laura: – Es gribu mazgāties ļoti, ļoti! Man sviedri list no malām nost.

◆ Laura palīdzējusi mammai uztaisīt frikadeles zupai. Nu nāk virtuvē ik pa brīdim un lielās: – Cik labi, mammīt, ka es tev tā palīdzēju, tās frikadeles sataisīju.

Mamma: – Ko tu lielies? Tā nav smuki sevi lielīt!

Laura: – Es jau nelielu sevi! Es jau tevi lielu, ka tev tāda meita izaugusi.

NO SARUNĀM SANATORIJĀ

Stāstus, atstāstus un piedzīvojumus pierakstījusi Dora, kura veselības dēļ ik pa laikam uzturas sanatorijās.

Stāsts par šoferi pie Auces

Braucu no Dobeles uz Auci. Pirms Tērvetes iekāpj kontrolieri. Viss solīdi, mēs visi uzrādām biļetes, šoferis laipni atsveicinās. Sēžu tūlīt aiz viņa, tāpēc dzirdu – šis zvana acīmredzot citam kolēģim, kurš brauc pa šo ceļu. Brīdina par kontrolieriem. Brauc tālāk. Skan *Radio 2*, ir agrs rīts, daudzi iemieg. Pietura. Kāpj iekšā viens pēc otra. Šoferis katram uzmet zinīgu skatu un vienam pasāžierim, pūsmūža vīrietim darba drēbēs, klusu vaicā: „Vai jums biļetīti noteikti vajag?” Tas atbild noliedzīgi, papurinot galvu, un iet apsēties vēl brīvajā vietā. Saprotama lieta: otrreiz pie šī šofera kontrole jau nekāps – var droši blēdīties.

Še tev miers!

Vienu rītu Arnita satraukta – naktī no apsardzes pienācis signāls ar šifru *Veikals*. Kas diez noticis? Zvana savā vietā atstātajai jaunajai pārdevējai Vecbērzeniekos. Zvana vīram, kurš dzīvo blakus mājā. Tas saka – viss esot tumšs un kluss. Sarunā pagaidīt rītu. Tad pārdevēja nākusi uz darbu un ieraudzījusi, ka slēdzene pa pusei atlauzta, durvju rokturis salauzts. Atslēgusi, iegājusi – nezina, ko darīt. Arī viņas pirkstu nospiedumi nu tur ir. Bet Arnita izlemj zvanīt iecirkņa policistam: ko šis teiks, tā darīs. Jo viņai jau esot gandrīz skaidrs, ka tas bijis Vilis – kādreiz labs meistars, kurš nu nodzēries līdz pēdējam un zina, ka Arnita ir sanatorijā. Vienīgi – viņš taču zinājis arī par signalizāciju! Policists saka: jāreģistrē gadījums.

KOREJĀ - starp sportu un biznesu

„Braucienam uz Dienvidkoreju bija mērķis trāpīt diviem zaķiem ar vienu šāvieni: pirmkārt, kārtot biznesa lietas, jo sesto gadu produkciju eksportējam uz Dienvidkoreju, otrkārt, trīs dienas apmeklēt olimpiskās spēles Phjončhanā,” stāsta Kuldīgas kokapstrādes uzņēmuma *Palleteries* īpašnieks **EDIJS OŠS.**



SIA *Palleteries* īpašnieks Edijs Ošs (no labās), uzņēmuma darbinieks Korejā Aleks Kangs un skeletoņa olimpiskā čempiona Sunbina Juna (*Yun Sung-Bin*) māte Honhi Čo.

UZŅĒMĒJDARBĪBA

„Brauciens bija sekmīgs”

Kopš 2014. gada uzņēmumam *Palleteries* ir birojs arī Dienvidkorejā pilsētā Džindžū. Tā ir valsts vidiene, ap 120 km no ostas pilsētas Busan. E.Ošs turp braucot vairākas reizes gadā, lai personīgi tiktos ar partneriem un trim biroja darbiniekiem.

IZSKAIDRO CENU KĀPUMU

„Daudz tikos ar klientiem,” stāsta uzņēmējs. „Eiropa ļoti attīstās, bet Āzijas tirgū cenu augšana nav tik strauja. Mērķis bija klientiem izskaidrot, kāda ir ekonomiskā situācija un kāpēc cenas kāpj. Normālā situācijā kāpums mēdz būt 1,5–2%, un arī tas jau būtu daudz, bet pēdējā pusgadā cena augusi par 10–15%. Klienti Eiropā to pieņem, redz, ka ir bezizeja un prasīto maksā.”

Korejietiem ģeogrāfisko robežu nav – viņi skatās, kur pirkt ir izdevīgāk. Mēs, Baltija, cenu nenosakām. Pat ne Eiropa, jo viņi kokmateriālus iepērk arī no Kanādas, Čīles, Amerikas, Krievijas. Cena cēlusies arī tur, bet ne tik traki kā Eiropā un Baltijas valstīs. Šeit ir tāds kāpums, kāds pasaulē normāli neeksistē. Divus gadus iepriekš bija klusums, bet pagājušogad ekonomikā ielūda ļoti daudz naudas – tika apstiprināti Eiropas projekti būvniecībā, ceļu būvē, ražošanā. Ātri pacēlās cenas metālam, citiem materiāliem. Arī izpildes laiks palielinājās uz pusi. Nav, kas strauji radušos pieprasījumu spēj apstrādāt. Tūkst cilvēku, turklāt cikliski mainās tas, kuri speciālisti vajadzīgi. Līdzko atvērās būvniecības programmas, tā arhitekti ir uz izķeršanu, cenas reiz divi, pieci vai desmit. Sākas būvniecība. Nav celtnieku, vai nav pieejami materiāli. Šāda tendence visā Eiropā var turpināties līdz 2020. gadam, kamēr jāizstrādā projektu nauda. Tā iedeva impulsi, un iekustējās visa pasaules ekonomika. To skaidroju korejietiem.”

ALGA PAR MĀJAS DARBU

Baltijā cenu kāpumu noteicis kokmateriālu trūkums laika apstākļu dēļ. Pusgadu lija lietis, un mežizstrāde bijusi paralizēta: „Strādāja nevis ar 100% jaudu, bet 20–30%. Mēs to neizjutām, jo mums bija liels kokmateriālu uzkrā-

jums. Tas bija labi izdarīts mājas darbs, kas vainagojās ar rezultātiem. Pēdējo pusotru mēnesi strādājām tikai Āzijas tirgum, mēģinot paņemt maksimālo cenu.”

JAUNAS ĒKAS UN DARBA VIETAS

Pērn SIA *Palleteries* sāks trīs gadu cikls ražošanas paplašināšanai: „Vietu Zaļajā ielā 6 iegādājos pirms pieciem gadiem, bet tā sasniegusi maksimālo jaudu, tādēļ 200 metru tālāk nopirku Priedaines veco katlumāju. Darbība notiks četros posmos: būs skaidu pārstrādes cehs, jauna 1,5 megavatu katlumāja, lai sakārtotu infrastruktūru un apsildītu ražošanas telpas, būs zāģmateriālu kaltes komplekss, tiks palielināta ražošanas jauda ar jaunu pārstrādes cehu. Kuldīgā uzņēmumā strādā vairāk nekā 50 cilvēku, bet jaunajā vietā divos gados būs vēl 30–50 darba vietu. Vecās katlumājas un torņa vairs nebūs. Katls tiks demontēts, būs ražošanas līnija.

Ražošanas telpu rekonstrukcijai un būvniecībai ir dažādu Centrālās finanšu un līgumu aģentūras projektu atbalsts. Apstrādāt 3,5 miljonus ir smagāk nekā mazākas investīcijas. Investīciju programma ir diviem gadiem, bet pēc tam jāatraža, jānopelna, tātad ir skaidra programma arī vairākiem gadiem uz priekšu. Šajā gadā esmu pesimistiski ielicis kritumu, bet neizskatās, ka uz to ietu. Pirmais pusgads saplānots. Otru vēl neredzam, jo nesaprotam tendences, bet sadarbības ģeogrāfija ir tik plaša, ka īpašām svārstībām nevajadzētu būt. Intensīvi strādājam austrumu virzienā – mums nāk kravas no Ukrainas, Baltkrievijas. Kuldīgā notiek tikai daļa no uzņēmuma darba – nodarbojamies arī ar starpniecības līgumiem, apkalpojam mazākas un lielākas zāģētavas.”

OLIMPISKĀS SPĒLES

Korejietis gaidījuši vairāk cilvēku

Olimpiskajās spēlēs apmeklētāju no Eiropas nav bijis tik daudz, cik iecerēts.

Biļetes lidojumam uz Dienvidkoreju E.Ošs rezervējis pirms trim mēnešiem, un tad tās bijušas dārgas. Par 900 eiro viņš rezervējis biļetes caur Parīzi. „Pirms lidojuma cenas bija kritušas – caur Somiju varēja aizlidot pat par 600 eiro. Tā jau bija pirmā norāde, ka apmeklējums no Eiropas nebūs tik liels, kā gaidīts.

„Ielidojot Inčonas lidostā, jutu, ka noslogojuma nav. Uzbūvēts jauns terminālis, olimpiādes dalībniekiem bija savi celiņi, bet nekādu sastrēgumu. Ar kolēģi no Latvijas un Korejas pārstāvi laikus bijām noīrējuši apartamentus trim dienām 18 km no Phjončhanas centra. Domājām, ka būs liels pieplūdums, tādēļ vietu izvēlējāmies ārpus pilsētas, bet sapratām, ka pilsētā viesnīcas pustukšas.”

PAMANĀMI LĪDZJUTĒJI

Arī uz ielām sastrēgumu Phjončhanā neesot bijis. Ceļu, ko parasti var nobraukt trīs stundās, braukuši tikai nedaudz ilgāk. Mērķis – apmeklēt sacensības, kurās piedalās Latvijas sportisti, atbalstīt Edija draugus – kamaniņu braucējus Andri un Juri Šicus. „Bijām gan uz viņu individuālo, gan komandu braucienu. Vērojām arī Dukuru sasniegumus. Mums līdzī bija Latvijas karogs, šalles, cepures ar simboliem. Karogi saziņēti uz vaigiem. Bijām pamanāmi, no publikas izlecām. Neskaitot oficiālo delegāciju, tajās dienās bijām seši latviešu līdzjutēji, skeletoņā piebiedrojās vēl kādi seši. Lietuvas televīzija mūs intervēja. Blakus mums stāvēja Korejas valdības pārstāvji – sarokojāmie, sarunājāmie. Dukuru viņi zināja ļoti labi. Kā skeletoņā teica korejietis uzvarētājs Jungs, kaut gan Martins medaļu neieguva, tas ir viņa elks. Korejieši jūta līdzī saviem sportistiem un Dukuram – otrās lielākās ovācijas bija par latvieti.

Satikām mūsu sportistus. Bobslejisti, kamaniņbraucēji un skeletoņisti mazliet bija vīlušies trasē. Sarežģīta bijusi devītā virāža, kas konstruktīvi nepareizi uzbūvēta. Arī ceturta virāža pieminēta kā sarežģīta. Bijis maz laika sagatavoties – tikai seši treniņbraucēji. Mājiniēki pa trasi nobraukuši simtiem reižu. Mūsējiem līdz medaļām mazliet pietrūka, bet tikt sešinieka – tas ir labs sasniegums. Malači! Bijām arī uz Krievijas un Slovēnijas hokeja spēli.

Drošība olimpiādē nebija pārspīlēta. Cauri ske-

neriem vajadzēja iet, bet tas bija dinamiski un neuzkrītoši. Sportisti teica, ka Sočos bijis daudz sarežģītāk,” skaidro E.Ošs.

Biļete uz vienu spēli vai čempionātu maksājusi 70–80 eiro. Ja nākamajā dienā atkal starts, piemēram, skeletoņā, jāpērk jauna biļete. E.Ošu pārsteidzis tas, ka olimpiskajai atribūtīkai cena bijusi ļoti zema: „Zekātes – divi eiro, šalle, cepure – virs desmit. Tādas pašas es pirms braukšanas nopirku Latvijā: šalli par 38, cepuri par 45 eiro. Minerālūdens un ēdiens olimpiskajā pilsētiņā maksāja tikpat, cik parastajā veikalā.”

SPORTA VIETĀ ĢIMENES SVĒTKI

Divas dienas bijis īpaši maz skatītāju, jo sacīes ķīniešu Jaunais gads, ko korejietis pēc tradīcijas svin kopā ar ģimeni. E.Ošs stāsta: „Mūsu darbiniekam bija jāprasa vecākiem atļauja, lai tajā dienā nebūtu ar ģimeni. Visās biznesa tikšanās partneriem jautājām, vai viņi brauks uz olimpiādi, un visi atbildēja, ka ne, jo tad ir ģimenes svētki. Kāds korejietis, kuram biļetes uz vienu čempionātu bija uzdāvinātas, tās atdāvināja mums.”

Olimpiskajā pilsētiņā izveidoti milzīgi paviljoni lielajām Korejas firmām: *Samsung*, *LG*, *Kia*, *Hyundai* u.c. Izklaides industrijā dominējusi interaktīvā vide: „Nofotografēties, un tam tiks piemontēta klāt slēpošana vai cits sporta veids. Nospied podziņu, un fotogrāfijā tu lido pa mākoņiem kopā ar olimpiēšiem. Vienā vietā varēja iesēsties bobā un nofotografēties. Pie tā bija gara rinda.”

UZŅĒMĒJI GAIDA, LĪDZ BEIGSIES OLIMPIĀDES TRĀKUMS

Kā ievērojis un vēlāk pēc sarunām ar vietējiem secinājis E.Ošs, ārzemnieku tur bijis maz: „Kafejnīcu darbinieki teica, ka divus gadus spēļu vietas iekārtošanas laikā un arī pašu spēļu laikā apmeklētāju pilsētā esot ļoti maz. Kafejnīcas, viesnīcas, slēpošanas trases strādājot ar mīnusiem, biznesam radīti zaudējumi. Pirms tam Phjončhana vietējiem bijusi iecienīta slēpošanas vieta, tādēļ infrastruktūra pakārtota ziemas priekiem un bijusi iesaģa. Olimpiskās pilsētas būvniecības laikā cilvēki tur nav braukuši. Tādēļ uzņēmēji gaida, kad olimpiādes bums beigsies, un cer, ka atgriezīsies ierastais ritms.”

Jolanta Hercenberga
Edija Oša arhīva foto

PĀRDOD

VOLVO C70, 1998, 2,3 l, benzīns, jauna TA, 1650 eiro. Tālr. 29765473.

RIEPAS – jaunas, lietotas. Piedāvājumā plašs lietoto riepu klāsts. Uz vietas montējam, kā arī remontējam riepas, taisnojām, metinām alumīnija un metāla diskus. Pieejams auto remonts, metināšana, sagatavošana tehniskajai apskatei. Vari zvanīt jebkurā laikā pa tālr. 24933391.

Dazādus **GRAUDUS**. Tālr. 29568938.

RUZUS ar piegādi. Tālr. 29560864.

Ekskluzīvus, melnus vācu aitu suņa šķirnes **KUCĒNUS**. Tālr. 29560086.

Bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

SIA **AJG plus** – sazāģētu lapkoku nomaļā **MALKU**. Tālr. 29399939.

Ar piegādi pārdod skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus. Tālr. 29249578.

MALKU maisos. Tālr. 22377474.

KANDIJU Fondabee bišu saimju pava-sara piebarošanai. Tālr. 29376385.

Meža ziedu **MEDU** 3 l – 20 EUR, griķu medu 3 l – 23 EUR ar piegādi mājās svētdien, 4. martā. Tālr. 26441406.

DAŽĀDI

AUTO SIGNALIZĀCIJU uzstādīšana, juraauto.lv, tālr. 29242556.

Veikalā **Aleksa**, Kuldīgā, Liepājas ielā 44, **ĀDAS ZĀBAKIEM** – 50% atlaide, **SO-MĀM** – 30% atlaide. Esiet laipni aicināti!

Lūdzu **AIZDEVUMU** 20 000 EUR. Tālr. 25392556.

Ēku siltināšana ar **EKOVAŅI**, aizpildām ēku gaisa spraugas. Tālr. 27829190.

Visu veidu **IEKŠDARBU** pakalpojumi, santehnikas darbi, materiālu piegāde. Tālr. 25300993.

PĀRVADĀ MĒBELES. Tālr. 22377474.

SAVĀC ELEKTROTEHNIKU. Tālr. 22377474.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APĀUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Augļu koku **VAINAGU** veidošana. Tālr. 26171160.

Zāģējam **BALĶUS** dēļos klienta sētā. Tālr. 26547957.

**Jaunumi arī
portālā**

www.kurzemnieks.lv

PĒRK

SIA **Lāses AM** par labu cenu iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES** (kausvarā) un **CŪKAS** (dzīvsvarā). Transports bez maksas. Ir piemaksas par nodoto lopu daudzumu. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.



SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 20238990.



SIA **Kurzemes Gaļsaime** – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

SIA **Valinda LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvarā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29327241.

IZĪRĒ

Iznomā **RAŽOŠANAS TELPAS** 800 m² ar telferi. **Būvnieki**, Priedaine, Kurmāles pagasts, Kuldīgas novads. Tālr. 27878221.

ATRASTS

27. februārī pie veikala **Dārziņš**, Kuldīgā, atrasta Kārļa Straumes invaliditātes **APLIECĪBA**. Interesēties veikalā.

Daudznozaru uzņēmums pašvaldības **SIA Ventpils labiekārtošanas kombināts** (41203001052) piedāvā darbu **Ventspilī, Piejūras kempingā, PĀRVALDNIKAM/-CEI**.

Prasības:

- otrā līmeņa augstākā izglītība uzņēmējdarbībā vai ekonomikā. Par priekšrocību tiks uzskatīta 2. līmeņa augstākā izglītība tūrisma/viesmīlības uzņēmumu vadībā,
- vismaz 3 gadu iepriekšēja tūrisma/viesmīlības nozares struktūrvienības vai uzņēmuma vadīšanas darba pieredze,
- teicamas latviešu, krievu un angļu vai vācu valodas zināšanas,
- labas prasmes darbā ar datoru, informācijas un komunikācijas tehnoloģijām,
- tūrisma un viesmīlības nozares normatīvo aktu pārzināšana un orientēšanās esošajā nozarē,
- personāla vadīšanas prasmes, efektīvas komandas veidošana, izcilas komunikāciju spējas, izturība stresa situācijās,
- analītiska un stratēģiska domāšana, pastāvība un atbildība, laika plānošanas prasmes un precizitāte darbu izpildē,
- B kategorijas autovadītāja apliecība.

Darba pienākumi:

- vadīt, koordinēt, plānot, pārraudzīt, analizēt un uzlabot Piejūras kempinga darbību,
- pilnveidot Piejūras kempinga pakalpojumus, organizēt pārdošanas procesu un jaunu klientu piesaistīšanu,
- uzraudzīt un pilnveidot izstrādātos kempinga kvalitātes nosacījumus, izvērtēt jaunu standartu ieviešanu,
- pārstāvēt kempingu darījumos ar sadarbības partneriem, masu medijiem, izmantot sociālos tīklus Piejūras kempinga tēla atpazīstamības veicināšanai.

Mēs piedāvājam:

- darbu saliedētā un pozitīvi noskaņotā kolektīvā ar iespēju pastāvīgi organizēt darbu,
- ieguldījumam atbilstošu atalgojumu,
- sociālās garantijas, veselības apdrošināšanu.

Jāiesniedz: CV un pieteikuma vēstule, kurā pausts redzējums par Piejūras kempingu un tā attīstības virzieniem, kontaktinformāciju atsauksmju pieprasīšanai.

Augstāk minēto informāciju nosūtīt e-pastā: vlk@ventspils.lv līdz 2018. gada 11. martam.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS, TRAKTORUS**, lauksaimniecības tehniku. Tālr. 26104984.

Vēlos pirt divstabu **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tālr. 26053220.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

Meža – **BALĶUS**, finierklūšus, taru, pāpirmalku, malku. Tālr. 29295887.

SIA **ML Dvīņi** pērk **ŠĶELDOJAMO MATERIĀLU**: zarus, krūmus, zāģētavu atgriezumus. Tālr. 29576511.

MALKU, cirsma, mežus. Tālr. 26544462.

GRĀMATAS. Tālr. 28166327.

RAGUS. Tālr. 22048516.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 25551787.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 29395570.

Tukšas stikla **ALUS PUDELES**. Braucam pakal. Tālr. 22122228.

LĪDZJŪTĪBAS

*Pierimst soļi, klusē doma,
Neskan mīļās mātes balss.
Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgi vēl pēc viņas sauks.*

/E.Zālīte./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Štorhu ģimenei, māmiņu, vecmāmiņu, vecvecmāmiņu zaudējot.

Vilgāles pamatskolas kolektīvs

Izsakām līdzjūtību Jurim Štorham, no mammītes atvadoties.

Tavi klasesbiedri

*Tikai tavā pavardā, māt,
Uguns tik silti degs,
Ka smiltis, pat smiltis aukstās
Nekad viņu neapsegs.*

/I.Rudene./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību MIRDZAS ŠNACES tuviniekiem, viņu smiltainē pavadot.

Mirdza, Ilga, Līga, Kondratjeva,
Grundmaņi

*Pierimst soļi, klusē doma,
Neskan mīļās mātes balss.
Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgi vēl pēc viņas sauks.*

/E.Zālīte./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Vinetai Petrikai, māti mūžībā pavadot.

Kuldīgas novada pašvaldība

*Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs.*

/I.Lasmanis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Vinetai Petrikai un piederīgajiem.

Kaimiņi Planīcas ielā 10

*Liegas pārslas lido klusi
Melno zemi klāt.
Vedam tavu mīļo sirdi
Sniegā ieaijāt.*

/Z.Vijupe./

Izsakām līdzjūtību Guntai Alkšņuzarai, no māmiņas atvadoties.

Sociālā dienesta kolektīvs

*Cilvēka mūžs līdzīgs koklei,
Partrūkst stīga, un viss paliek kluss.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Lidijai Strēlniecei un pārējiem tuviniekiem, RITU pēdējā gaitā pavadot.

Bijušā SPK trikotāžas ceha kolektīvs

*Ir apklususi soļi,
Vien paliek mīlestības gaišais stars.*

/O.Vācietis./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Dzintrai un tuviniekiem, no mammas atvadoties.

Inguna, Vaira, Ligita, Inta, Dina

Paziņojam, ka mūžībā aizgājusi **GITA IMANGULOVA**.
Izvadīšana 3. martā 15.00
no Sv. Annas baznīcas kapličas
uz Kolju kapiem Rendas pagastā.
Piederīgjie

VAJADŽĪGI

SIA **Palleteries** (40003852904) kokzāģētava Kuldīgā aicina darbā **HIDROMANIPULATORA OPERATORU UZ KOKVEDĒJA** darbam laukumā, apaļkoku pievešanai pie rampām. Tālr. 26409659.

Kokapstrādes uzņēmums SIA **Vē-vers** (41203017104) piedāvā darbu **PALĪGSTRĀDNIEKIEM/-CĒM**. Tālr. 28635733.

SIA **STILLS**
Talsu nov. Laidzē

pērk zāģbaļķus:

- ◆ **OZOLA** no 24 cm/d
A klase no **90** līdz **330** eiro/m³
1. šķira no **120** līdz **170** eiro/m³
2. šķira no **90** līdz **120** eiro/m³

- ◆ **OŠA** no 24 cm/d
A klase no **120** līdz **180** eiro/m³
1. šķira no **80** līdz **120** eiro/m³

Samaksa tūlītēja.
Tālr. 29463811, 29334955.

Seko mums:

 Kurzemnieks

www.kurzemnieks.lv

 jaunais_kurzemnieks

 @kurzemnieks_K

PĒRKAM

* **Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;**
* **Papīrmalku ostās:**
(Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

Palīdzam noformēt dokumentus, veicam cirsmu iestīgošanu, dastošanu, novērtēšanu.



Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

INTERESANTI

Ar ko spēlējās Einšteins?


Zinātnieki tā satraukušies par mūsdienu bērnu prāta spēju pazemināšanos, kas saistīta ar tehnoloģiju lietošanu, ka padarījuši plaši pieejamu to spēlīti, ar ko bērni bā rotaļājies ievērojamais fiziķis Alberts Einšteins. 160 koka klucīšu komplekts sastāv no sarkanām, smilškrāsas un pelēkām detaļām. Tā ražotājs *Anker-Steinbaukasten* ieguva popularitāti 19. gs. 80. gados, solot uzlabot bērna motoriku, tausti un attīstīt radošumu. Trīs mūsdienu lielražotāji *Unilever*, *Lego* un *Ikea* nolēmuši šo spēli atkal ieviest bērnu ikdienā. Tie ieskenējuši oriģinālo A. Einšteina komplektu, ļauj bez maksas to lejuplādēt un mājās izdrukāt tiem vecākiem, kuriem pieejams trīs dimensiju printeris.

JOKS

– Lieciniek, jūs apgalvojat, ka redzējāt, kā apsūdzētais šāva uz savu upuri trīs reizes? Cik tālu jūs atradāties no nozieguma vietas?
– Pēc pirmā šāviena vai pēc trešā?
– Kāda starpība?
– Ļoti liela! Puskilometrs.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 2. MARTĀ

Dienas garums – 10 st. 44 min. 
Saule lec 7.14, riet 17.58.


Naktī -9°...-12°


Z
R ← A
D
3-4 m/s

Dienā -7°...-10°


Z
R ← A
D
3-4 m/s

RĪT, 3. MARTĀ

Dienas garums – 10 st. 48 min. 
Saule lec 7.12, riet 18.00.


Naktī -10°...-14°


Z
R ← A
D
1-2 m/s

Dienā -4°...-8°


Z
R ← A
D
1-2 m/s

PARĪT, 4. MARTĀ

Dienas garums – 10 st. 53 min. 
Saule lec 7.09, riet 18.02.

Naktī -11°...-13°


Z
R ← A
D
1-2 m/s

Dienā -5°...-8°


Z
R ← A
D
3-4 m/s

MARTA ERUDĪTS

Kura pēc žurnāla *The Economist* datiem bija dārgākā pilsēta pasaulē 2017. gadā? Vidējā maizes cena 3,55 eiro, vīna pudeles – 23,68 eiro.



Atbildes līdz 5. marta 12.00 atsūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: šīs zinātnes nozares: medicīna, farmācija, programmēšana, robotika un gandrīz visi inženierzinātnes veidi pieder pie vienas kategorijas – pielietojamās zinātnes jeb *applied science*. Pareizi nav atbildējis neviens.

Jaunumi arī portālā www.kurzemnieks.lv!

KUREKSS

PĒRK

- cirsmas
- mežus īpašumā
- skujkoku zāgbaļķus

Zvaniet, nāciet, vienosimies, piedāvāsim Jums visizdevīgāko risinājumu!

APMAKSA TŪLĪTĒJA!

BEZMAKSAS ZĀGBAĻĶU TRANSPORTS uz SIA KUREKSS Ventpils, Kuldīgas un Dundagas novados

- Cirsmas, meža īpašumi: tālr. 63624364, 29403378;
- zāgbaļķi: tālr. 29141474;
- transporta pakalpojumi: tālr. 29133213, 26551033

www.kurekss.lv

Pretpils IZGATAVO

KOKA LOGUS UN DURVIS ar stikla paketēm

Koka logi nodrošina:

- vislabāko siltumizolāciju
- dabisku vidi un mikroklimatu telpā
- viegli kopjami
- ilgi kalpo
- plaša krāsu toņu izvēle

29142848

IZSTĀDE

servīzes – gaumes un modes liecinieces

„Tā kā izstādē Kuldīgas vecajā rātsnamā ir tikai sešas vitrīnas, no lielā Rīgas porcelāna muzeja krājuma paņēmām atslēgas pusdienu servīzes,” saka galvenā krājuma glabātāja Iliana Veinberga.



Izstāde Kuldīgas vecajā rātsnamā apskatāma līdz **20. martam.**

Rīgas porcelāna muzeja darbiniece Iliana Veinberga izstādē Kuldīgas vecajā rātsnamā stāstīja par katru servīzi, māksliniekiem un laikmetu, kurā tās tapušas.



Valsts zemes bankas reprezentācijas servīze (20. gs. 20.–30. gadi). Saistībā ar tālaika muitas politiku ražotāji bija spiesti no ārvalstīm iepirkt baltus porcelāna traukus un izrotāt tos Latvijā – tā mākslinieki mudināti radīt latviskus dekorus.



Viens no senākajiem Rīgas porcelāna muzeja eksponātiem – Kuzņecova fabrikas plaša patēriņa servīze ar jūgendstila dekolu jeb novelkamo bildīti. Tolaik trauki ar dekolu tika uzskatīti par smalkākiem nekā ar roku apgleznotie.

Atvestie priekšmeti raksturo konkrētu laiku vai tendenci no porcelāna ražošanas pirmsākumiem Latvijā – 19. gadsimta beigām – līdz 20. gadsimta 90. gadiem. Izstādes tematika sasaucas gan ar marta vidū Kuldīgā gaidāmo restorānu nedēļu, gan porcelāna meistarklasēm, kas visu mēnesi notiek vecajā rātsnamā. „Izvēlējāmie pusdienu servīzes, jo tā ir diezgan liela daudzveidīgu priekšmetu kopa, un ekspozīcijās to var atspoguļot ierobežoti. Formas un priekšmetu estētika ir tik bagātīga, un to neesam daudz rādījuši,” skaidro speciāliste.

Porcelāna vēsturē ir vēl neizzināti posmi. I. Veinberga min 90. gadus: „Pāreja no padomju rūpniecības uz tādu ražošanu, ko nosaka citi ekonomiskie likumi, bija haotiska. Ir milzīgs aizkuļšu krājums – pilnīgi nezināms kolektīvajai kultūrapziņai. Otrs baltais plankums ir 19. gadsimta otrā puse. Visi zina Kuzņecova rūpnīcu un ar šiem traukiem mājās lepojas, bet ir ļoti grūti tos pētīt, jo nav saglabājušies arhīvi, nav aculiecinieku. Stāstu un leģendu ir vairāk nekā faktu.”

Iveta Grīniņa, Aivara Vētrāja foto